PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 306 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 18 februarie 1955

In acest număr:

- **A. N. Andreev:** Pedagogii sovietici educă dragostea de muncă a elevilor (p. 2-a)
- **Colonel Ilie Ungureanu:** Armata Sovietică — strajă puternică a păcii și securității popoarelor (p. 2-a)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE INVĂȚĂMINT — **V. Pascu:** Organizația de partid — factor activ în educarea comunistă a elevilor (p. 3-a)
- **Să ne întărim eforturile în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte** (p. 3-a)
- Lucrările de laborator, mijloc de legare a învățământului cu practica (p. 3-a)
- **Radu Petre:** F.S.M. în luptă pentru apărarea păcii (p. 4-a)
- **L. Tolkunov:** Fărădelegile fasciștilor în Elveția (p. 4-a)
- Calea spre micșorarea încordării în Extremul Orient (p. 4-a)

Să întărim colaborarea școlii cu familia

Școlile patriei noastre au sarcina nobilă și plină de răspundere de a educa un tineret cult, disciplinat, însuflețit de dragoste pentru patrie, de dorința de a-și pune toate cunoștințele și forțele în slujba întăririi și înfloririi ei. Aceasta mareața sarcină poate fi îndeplinită cu succes de școala numai printr-o strînsă și permanentă legătură cu părinții elevilor. Școala și familia trebuie să influențeze în același fel asupra elevilor, trebuie să formeze un front comun în lupta pentru realizarea cu succes a sarcinilor educației patriotice a tineretului.

Mediul familiei, în care copilul își petrece cea mai mare parte din timp, exercită o influență covîrșitoare asupra formării caracterului lui, asupra dezvoltării lui intelectuale. Numai într-o atmosferă sănătoasă, în care există relații juste între membrii familiei se pot forma trăsăturile de caracter ale omului nou.

Numeroase școli din țara noastră țin o legătură strînsă cu părinții elevilor. Mulți pedagogi organizează vizite la domiciliul elevilor, discută cu părinții situația la învățătură și disciplină a copiilor lor, le dau îndrumări cu privire la organizarea regimului zilnic al copiilor, la atitudinea pe care trebuie s-o aibă față de aceștia. De exemplu, tov. O. Vica, învățătoare la școala de 7 ani din Dumbrăveni, raionul Sighișoara, își vizitează adeseori elevii la domiciliu, stînd îndelung de vorbă cu părinții lor. Aceasta a avut drept urmare îmbunătățirea reală a muncii în clasa tovarășei Vica. Înainte, mulți dintre elevii ei lipseau de la lecții. Datorită activității pe care a desfășurat-o ea în mijlocul părinților, lămurindu-i asupra datoriei pe care o au de a-și trimite copiii regulat la școală și arătîndu-le importanța învățăturii, a izbutit cu ajutorul părinților să realizeze o frecvență de 100%. De asemenea, cadrele didactice de la școala cu limba de predare maghiară de 7 ani din comuna Tulghes dau o atenție deosebită vizitelor la domiciliul elevilor. Ei nu fac vizite părinților numai atunci cînd lipsurile din cunoștințele sau comportarea copilului cer intervenția lor imediată, ci în mod permanent. Vizitele la domiciliu dau pedagogului posibilitatea să vadă cum trăiește elevul, în ce condiții învață, în ce măsură se interesează părinții de munca lui și, în același timp, să discute cu aceștia problemele speciale pe care le ridică educarea fiecărui copil.

În multe școli se organizează periodic adunări cu părinții. Aceste adunări le permit pedagogilor să discute mai pe larg cu părinții problemele școlii, să analizeze împreună cu ei situația la învățătură a elevilor, progresele și lipsurile din munca și comportarea lor. Pentru înarmarea părinților cu cunoștințe privitoare la metodele educării elevilor, în cadrul adunărilor din unele școli se prezintă scurte referate cu teme pedagogice, pe marginea cărora se duc discuții. Prin propunerile și sugestiile pe care le fac cu acest prilej, părinții aduc o contribuție serioasă la îmbunătățirea muncii în școală. De exemplu, la școlile din satele Colonești, Salahoru, Șendrești, Oncești și altele din raionul Zetelin s-au ținut în fața părinților referate despre organizarea timpului liber al elevilor în familie, despre controlul îndeplinirii sarcinilor date de școală etc. De asemenea, la școlile din Lupeni s-au citit în fața părinților referate despre organizarea regimului zilnic al elevilor, despre exemplul personal și autoritatea părinților etc.

Dînd o mare atenție propagandei pedagogice în mijlocul părinților, unele școli organizează pentru aceștia lectorate, în cadrul cărora părinții își însușesc cunoștințe pedagogice și își împărtășesc experiența lor în munca de educare a copiilor. Astfel de lectorate funcționează, de pildă, la școala medie de băieți nr. 2 din Brăila, la școala medie nr. 1 din Tulcea etc. În cadrul acestor lectorate se prezintă conferințe despre contribuția părinților la formarea disciplinei conștiente a elevilor, despre educarea voinței lor, despre îndrumarea lecturii extrașcolare, despre opera lui Makarenko etc. De asemenea, părinții primesc consultații și fac schimb de experiență în legătură cu munca educativă în familie.

Colaborarea dintre familie și școală trebuie să ducă în același timp la întărirea sprijinului părinților în rezolvarea problemelor materiale ale școlii. În numeroase școli părinții au dat un serios ajutor la repararea și curățirea localurilor, la transportul lemnelor etc. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala de 7 ani din orașul Sulina, la școlile din orașul Cîmpina, la școala de 7 ani din satul Lerești, raionul Muscel, la școala din comuna Milova raionul Lipova etc.

Din păcate, însă, mai sînt multe școli care subapreciază însemnătatea colaborării cu familia. Această subapreciere se manifestă nu numai în lipsa oricăror forme de legătură cu părinții, cum se întîmplă, de exemplu, la școala de 7 ani din comuna Borcea, raionul Tecuci, ci și în caracterul formal al unor ședințe cu părinții, în legătura superficială pe care o țin unele cadre didactice cu familiile elevilor. De multe ori la ședințele cu părinții care au loc în școli problemele pedagogice sînt discutate „în general" fără ca părinții să fie înarmați cu cunoașterea concretă a măsurilor pe care trebuie să le aplice în munca lor educativă. Multe din lipsurile existente în școli în prima jumătate a acestui an școlar — de exemplu numărul mare de elevi rămași în urmă la învățătură sau disciplina cu totul nesatisfăcătoare din unele școli — se datoresc în bună parte legăturii slabe a cadrelor didactice cu părinții elevilor.

Înlăturînd lipsurile de pînă acum, pedagogii trebuie să-i facă pe părinți să-și dea seama de răspunderea pe care o au față de rezultatele obținute în școală de copiii lor și să-i ajute să-și îndeplinească bine sarcinile care le revin. Trebuie combătută atitudinea acelor părinți care se dezinteresează total de munca pe care trebuie s-o îndeplinească copiii lor, cît și a acelora care îndeplinesc ei înșiși temele care au fost date acestora. Acest „ajutor" este inadmisibil, deoarece nu numai că împiedică însușirea și consolidarea cunoștințelor și a deprinderilor de către copii, ci face în același timp pe elevi leneși, lipsiți de inițiativă, neînorezători în forțele lor și îi obișnuiește ca în viață să aștepte totul de-a gata, fără muncă, fără eforturi. Pe de altă parte, dezinteresul total față de munca copiilor îi face să devină dezordonați, nepăsători față de sarcini. Pedagogii trebuie să combată mentalitatea greșită a părinților care declară că „nu au timp" pentru copii, să le arate că supravegherea copiilor, educarea lor reprezintă o datorie patriotică, o sarcină de onoare și de mare răspundere.

În multe școli este subapreciat ajutorul deosebit de însemnat pe care-l pot da comitetele de părinți atît în munca instructiv-educativă cît și în rezolvarea problemelor gospodărești. Cît de mare este valoarea acestui ajutor ne-o dovedesc rezultatele obținute în școlile pe lîngă care funcționează asemenea comitete și unde directorii și cadrele didactice se preocupă de buna organizare a muncii acestora. Comitetul de părinți de pe lîngă școala de 7 ani nr. 148 din București acordă un mare ajutor cadrelor didactice în ridicarea nivelului învățăturii elevilor. Membrii acestui comitet au însoțit conducerea și diriginții școlii în vizitele făcute de aceștia la domiciliul elevilor, discutînd pe larg cu părinții acestora situația școlară a copiilor lor și măsurile ce trebuie luate în vederea ridicării nivelului lor la învățătură și a îmbunătățirii disciplinei lor. Ca urmare, mulți dintre elevii rămași în urmă, de exemplu Șerban Simion din clasa a II-a, Ion Bobia din clasa a VI-a B etc., au acum note bune. Au contribuit de asemenea la ridicarea nivelului învățăturii elevilor și alte acțiuni ale comitetului de părinți, ca de pildă organizarea unor expoziții, a unor concursuri între clase etc.

Există însă multe școli care fie că nu se preocupă de loc de organizarea comitetului de părinți, fie că nu îndrumează just munca acestuia.

Sarcina principală a comitetelor de părinți o constituie grija pentru îmbunătățirea educației în familie. În această direcție trebuie să orienteze în primul rînd școala activitatea comitetelor de părinți. Acestea trebuie să țină legătura cu toți părinții elevilor, preocupîndu-se în special de acele familii ai căror copii au lipsuri mai mari la învățătură și disciplină. Atît cadrele didactice, comitetele de părinți trebuie să viziteze aceste familii, să le ajute în mod tovărășesc în rezolvarea problemelor pe care le ridică educația copiilor lor. Este bine, deasemenea, ca membrii comitetelor de părinți să cunoască planul de muncă al școlii, să participe la ședințele consiliului pedagogic, pentru a putea lămuri părinții asupra sarcinilor școlii și a-i antrena în rezolvarea lor. Ajutînd efectiv școala — fără a încălca însă autoritatea și atribuțiile directorului și ale cadrelor didactice — comitetele de părinți pot aduce o mare contribuție la îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

Munca pe care o duce pedagogul cu părinții nu e ușoară. De foarte multe ori pedagogul întîmpină greutăți în această muncă, din cauză că fiecare părinte are părerea lui despre educație. Pedagogul trebuie să pună de acord această părere a părinților cu linia educativă a școlii, să schimbe mentalitatea greșită a unor părinți asupra educării copiilor. Pentru a-și duce cu succes munca cu părinții, pedagogul trebuie să dea dovadă de mult tact, de multă pricepere, el trebuie să se poarte față de părinți ca un prieten, ca un sfătuitor, să nu-și impună punctul său de vedere, ci să lămurească și să convingă cu perseverență și răbdare.

Eforturile școlii trebuie îndreptate spre folosirea din plin a tuturor posibilităților de legătură cu familia, pentru a putea să-și ducă cu succes la îndeplinire sarcina educării patriotice a elevilor.

Sesiunea științifică a cadrelor didactice de la Institutul politehnic din Iași

În zilele de 12 și 13 februarie a.c. s-a ținut la Iași cea de a doua sesiune științifică a cadrelor didactice de la Institutul politehnic „Gh. Asachi" din localitate, cu prilejul căreia s-a analizat activitatea științifică desfășurată de către cadrele didactice pe anul 1954. La sesiune au luat parte membri corespondenți ai Academiei R.P.R., rectori, decani și șefi de catedre de la universitățile și institutele de învățămînt superior din Iași, București, Timișoara, Orașul Stalin și Craiova, reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, precum și numeroși ingineri și tehnicieni din întreprinderile orașului Iași.

Raportul asupra activității științifice a Institutului a fost prezentat de prof. univ. Tiberiu Golgoțiu, prorectorul Institutului politehnic din Iași.

În cadrul sesiunii, prof. univ. Toma Farcaș a vorbit despre dezvoltarea învățămîntului tehnic în Moldova, prof. univ. Cristofor Simionescu a prezentat comunicarea intitulată „Asupra rolului progresist al lui Petre Poni în dezvoltarea chimiei în țara noastră", iar conf. univ. Eugen Popa a ținut referatul „Asupra dezvoltării, organizării și planificării producției întreprinderilor industriale din R.P.R."

Împotriva războiului atomic, pentru pace!

★ ★ ★ ★ ★

La școala medie mixtă din Corabia, Apelul a fost semnat cu multă însuflețire

Sute de mii de semnături

Printre sutele de mii de cetățeni ai patriei noastre care și-au pus semnătura pe Apelul de la Viena în ultimele zile sînt și numeroși lucrători din instituțiile de învățămînt din întreaga țară: Aglaia Bilat, profesoară, Rădăuți, Gheorghe Crăciunescu, profesor, Craiova, Fridolin Klein, directorul școlii pedagogice cu limba de predare germană din Timișoara, Alexandru Obadă, profesor, Suceava, Frida Strasser, profesoară, Galați, Iancu Gușiță, directorul școlii profesionale metalurgice nr. 3 din Craiova, Varvara Olteanu, învățătoare, Orașul Stalin, Constantin Mencîu, învățător, Bacău, prof. univ. Traian Popovici, rectorul Institutului forestier din Orașul Stalin, Aurelia Gilcă, profesoară, Galați etc.

Semnează educatoarea Ida Ilyes, de la căminul de copii „Donca Simo"-Tg. Mureș

Adunarea de la Institutul de petrol și gaze

Cu hotărîrea fermă de a contribui la triumful păcii, de a lupta împotriva celor care uneltesc războiul atomic, cadrele didactice și studenții Institutului de petrol și gaze din Capitală au semnat zilele trecute Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

La adunarea care a avut loc cu acest prilej a luat cuvîntul prof. univ. Alexandra Sidorovici, rectorul Institutului de petrol și gaze, care a spus printre altele: „Politica agresivă a S.U.A. în Europa urmărește refacerea Wehrmachtului revanșard sub comanda foștilor generali hitleriști și înarmarea lui cu arma atomică, pe care imperialiștii americani și-au clădit întreaga lor politică de intimidare și șantaj. Această politică s-a dovedit însă falimentară.

Popoarele lumii au posibilitatea să împiedice un nou război, care ar aduce imense victime și pagube materiale. Forțele păcii cresc neîncetat și sînt acum mai puternice decît forțele agresive ale războiului.

Să semnăm cu hotărîre Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Fiecare semnătură a noastră să fie un angajament solemn de a apăra pacea prin fapte, prin munca noastră zilnică închinată învățăturii, creșterii de noi cadre tinere, pentru întărirea puterii economice a țării noastre, pentru întărirea capacității ei de apărare".

Cadrele didactice, personalul administrativ și studenții Institutului de petrol și gaze au semnat apoi Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

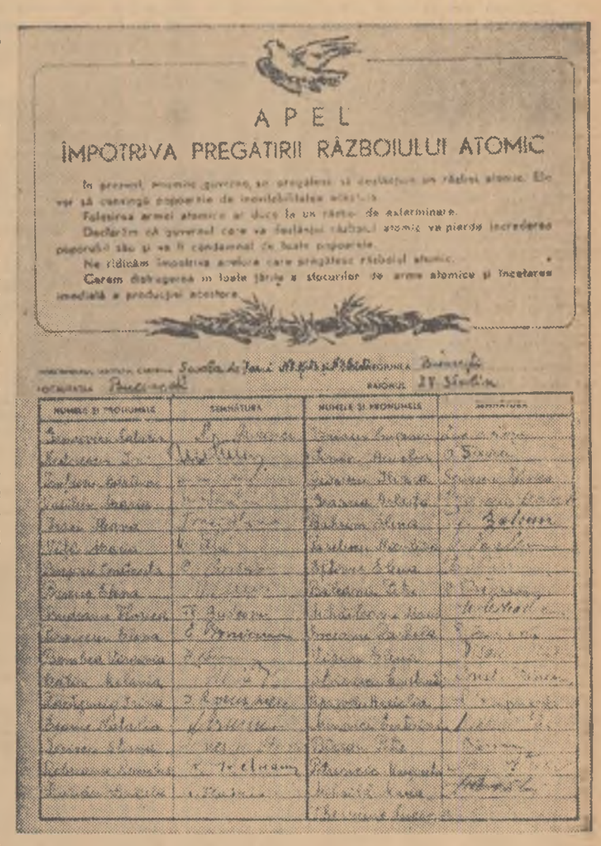

APEL

ÎMPOTRIVA PREGĂTIRII RĂZBOIULUI ATOMIC

Lista semnată de cadrele didactice ale școlii de șapte ani nr. 3 de fete și nr. 4 de băieți din București

Mitinguri în țară

În cadrul mitingurilor pentru semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii care s-au desfășurat în întreaga țară, numeroși profesori, învățători, elevi și studenți și-au exprimat protestul lor împotriva atîtătorilor la război, manifestîndu-și încrederea în victoria forțelor păcii.

La mitingul care a avut loc în sala de festivități a școlii medii de băieți din Cîmpulung, au luat cuvîntul, printre alții, profesorii Ion Simionică și Ion Popescu, invalizi de război, care au declarat că vor lupta fără preget pentru pace, pentru a asigura un viitor fericit tinerei generații.

La același miting a vorbit Doina Macovei, elevă la școala medie tehnică de cărbune, care a spus printre altele: „Prin semnătura pe care o pun pe Apelul de la Viena, înfierez pe dușmanii vieții noastre. Noi vom lupta pentru cauza dreaptă a păcii, pentru a putea participa, la locul unde vom fi repartizați în producție, la munca pentru mai mult cărbune, pentru întărirea și înflorirea patriei".

Învățătoarea Stefania Pauzeș a arătat, cu prilejul unui miting care a avut loc în comuna Gilău, raionul Cluj, că nu-și va precupeți forțele pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor ei, contribuind la lupta întregului popor pentru preîntîmpinarea unui nou război.

La Iași a luat cuvîntul, printre alții, Maria Leonte, învățătoare la școala de 7 ani nr. 2, care a spus: „Îmi cresc elevii în spiritul dragostei față de patria noastră dragă, arătîndu-le totodată cine sînt acei care vor să dezlănțuie un nou război. Pentru ca să crești un tineret viguros, optimist, avem nevoie de pace. De aceea semnez cu toată hotărîrea Apelul Consiliului Mondial al Păcii".

Prin sălile muzeului Lenin-Stalin

...Un grup de copii, condus de o învățătoare cu părul cărunt, a pătruns în sala vastă și luminoasă, cu coloane masive. Două sculpturi — un adolescent cu privirea avîntată, Vladimir Ulianov, iar alături de el chipul hotărît al tînărului Iosif Djugașvili — îi întîmpină de la intrare. Sîntem în prima sală a Muzeului Lenin-Stalin.

— Acum, copii, veți vedea — începe învățătoarea — documente și imagini din viața marelui Lenin și a continuatorului său Stalin, din lupta lor pentru fericirea popoarelor...

Rînd pe rînd, în fața ochilor vizitatorilor se perindă aspectele începutului luptei lui Lenin și Stalin, ale începutului luptei proletariatului rus pentru libertate. Sînt prezentate documente și imagini din copilăria lui Lenin. După carnetul de școlar cu cele mai bune note, al elevului Vladimir Ulianov, după diploma de merit, diploma de bacalaureat și caracterizarea elogioasă dată de directorul gimnaziului din Simbirsk, urmează îndată, în strigătoare contradicție, rezoluția Ministerului instrucțiunii publice prin care i se respinge lui V. I. Lenin cererea de a urma studiile la Universitatea din Kazan...

În vitrine sînt expuse cărțile citite de Lenin în anii adolescenței — operele lui Pușkin, Griboiedov, Cernișevski, Tolstoi. Apoi Marx, Engels, Plehanov. Apar primele sale lucrări: «Ce sînt „prietenii poporului"...» și altele.

În aceeași sală, vizitatorii pot cerceta aspecte și documente din viața lui Iosif Vissarionovici Stalin. De la căsuța sărăcăcioasă din Gori, în care s-a născut, pînă la cărțile pe care le-a studiat și documentele din activitatea lui revoluționară, exponatele descriu drumul de luptă dîrză al continuatorului operei marelui Lenin.

Tablouri de mare măiestrie evocă evenimentele din Rusia de la începutul secolului nostru. Unul dintre acestea înfățișează cu putere represiunea sălbatică din „Duminica sîngeroasă".

— Atunci și-au dat seama muncitorii — răsună vocea învățătoarei cu părul cărunt — că nu rugind frumos pe țar vor obține libertate și pîine, ci luptînd cu arma în mînă pentru zdrobirea orînduirii țariste...

Impresionanta statuie — „Prima armă a clasei muncitoare" — înfățișînd un muncitor cu chipul impietrit de hotărîre, apucînd un bolovan colțuros, ilustrează viu aceste cuvinte. Documentele care sînt expuse în continuare reflectă lupta dîrză a proletariatului rus pentru victorie, sprijinul primit din partea proletariatului lumii și influența mișcării revoluționare din Rusia asupra mișcării revoluționare mondiale. Documente, fotografii și tablouri arată de asemenea răsunetul luptei proletarilor din Rusia în țara noastră.

Grupuri de oameni cu carnete de însemnări în mîini se apleacă asupra vitrinelor cu documente reflectînd lupta partidului, a lui Lenin și Stalin, în anii grei ai reacțiunii stolipiniste. În nișe de marmură, sub cristal, sînt expuse volume vechi, cu file îngălbenite, răsfoite de mîini aspre de muncitori: prima ediție rusă, tipărită în 1902, a genialei lucrări leniniste „Ce-i de făcut?", prima ediție rusă a cărții „Un pas înainte, doi pași înapoi" și a cărții „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică", precum și alte lucrări ale marelui Lenin.

Marii Revoluții Socialiste din Octombrie îi este consacrată cea mai vastă și mai frumoasă dintre sălile muzeului. Istoria furtunoasă a Marelui Octombrie se perindă în fața ochilor vizitatorilor, evocată de numeroase și impresionante tablouri, facsimile, fotocopii și foliante care poartă pecetea anilor. În sala următoare, exponatele oglindesc munca încordată de după revoluție, descriu istoria luptei bolșevicilor pentru făurirea primului stat al muncitorilor și țăranilor. Sala, încadrată de patru busturi ale lui Lenin, conține imagini din războiul civil, din lupta dusă de Lenin și Stalin în acești ani grei și eroici.

Numeroase documente arată viu influența luptei bolșevicilor asupra mișcării revoluționare din țara noastră: primele grupuri comuniste, Constituția R.S.F.S.R. tipărită în românește, un volum din Biblioteca Comunistă, manifeste ale diferitelor cercuri comuniste din țara noastră etc.

...Grupul de copii s-a oprit emoționat în ultima sală a expoziției. În fața lui se înalță, între drapele îndoliate, un soclu cu masca mortuară a marelui Lenin. În spațiile ei, săpate în marmură — cuvintele solemne ale jurămîntului rostit de Iosif Vissarionovici Stalin la moartea genialului făuritor al Partidului Comunist și al Statului Sovietic. S-a încheiat o etapă, un capitol glorios al luptei pentru triumful comunismului, al luptei care astăzi a adus biruința pe un teritoriu uriaș, pe care trăiesc aproape un miliard de oameni. Cu frunțile plecate, cu mintea plină de gînduri, vizitatorii — tineri și virstnici — părăsesc expoziția purtînd în inimă imaginile luptei marelui Lenin, a continuatorului său I. V. Stalin și a tovarășilor lor de luptă pentru libertate și lumină, imagini vii care cheamă spre noi victorii în opera de făurire a unei vieți libere și îmbelșugate.

V. SAPUNA

Un aspect din sălile muzeului

În sala Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Din experiența școlii sovietice

Pedagogii sovietici educă dragostea de muncă a elevilor

A. N. Andreev
șeful secției de învățământ a regiunii Leningrad

La Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice din Leningrad a fost organizată nu de mult o expoziție a lucrărilor executate de elevi la lecțiile de lucru manual. La expoziție sînt prezentate lucrări ale elevilor care activează în cercurile de radiotehnică, de aeromodelism, de lăcătușerie, tîmplărie etc. Am văzut modele de avion și vapor, o lampă de proiecție și scule executate cu o adevărată măiestrie de elevii claselor superioare.

Educația prin muncă este una dintre cele mai importante părți componente ale întregului proces didactico-pedagogic. Acolo unde această educație este bine organizată se îmbunătățește simțitor disciplina, se ridică nivelul la învățătură.

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., stabilind căile de dezvoltare continuă a școlii sovietice, a pus sarcina de a se păși la realizarea învățămîntului politehnic în școala medie și de a se lua măsurile necesare pentru trecerea la învățămîntul politehnic general.

In acest an școlar, în clasele I—V a fost introdus ca obiect special lucrul manual. Programele determină cu precizie volumul și conținutul materiei de învățămînt la acest obiect.

Lecțiile de lucru manual nu pot avea un caracter meșteșugăresc, cum se întîmplă adeseori, ci trebuie să fie legate în mod organic de programele școlare, de întregul proces de învățămînt. Recunoscînd întreaga importanță a învățămîntului politehnic, pedagogii au depus multe eforturi în primul semestru pentru a-și însuși ei înșiși, în primul rînd, deprinderile de muncă. Încă în timpul verii au fost organizate pentru învățătorii claselor elementare cursuri practice în legătură cu tipurile principale de lucrări prevăzute în programele de lucru manual. In cursul primului semestru, Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice a organizat seminarii practice de lucru manual pentru șefii cabinetelor pedagogice raionale și pentru conducătorii cercurilor pedagogice.

Cînd sînt bine pregătite din punct de vedere metodic, lecțiile de lucru manual joacă un rol educativ foarte însemnat. Munca se desfășoară cu mult succes mai ales acolo unde pedagogii au o atitudine plină de însuflețire față de obligațiile lor. Aceasta se vede bine din exemplul școlii medii din Osminsk. La lecția cu tema „Tivitul unei batiste" (în clasa a II-a) copiii au adus de acasă, la propunerea învățătoarei Rastvorova, bucățele de pînză albă, ace, ață. Învățătoarea le-a explicat amănunțit cum să execute lucrarea și copiii s-au apucat de muncă. Se înțelege că nu toți au reușit dintr-odată, însă au lucrat cu multă tragere de inimă. Numai un singur elev, Sașa N., a declarat:

— Eu nu știu să cos. Mai bine să tivească mama această batistă.

— Dar tu vrei să trăiești numai din munca mamei? Nu vrei s-o ajuți cu nimic? — l-a întrebat cu glas tare învățătoarea.

Toți elevii și-au ridicat capetele. Sașa s-a zăpăcit:

— Ba nu, vreau s-o ajut pe mama — a răspuns el și s-a apucat de lucru.

Trebuie acordată o deosebită atenție muncii practice a elevilor pe parcelele școlare de experiență. In procesul acestei munci copiii își fixează cunoștințele dobîndite la lecțiile de botanică, se obișnuiesc să folosească cazmaua, sapa, stropitoarea, să facă repicarea, copilitul etc.

Experiența școlilor fruntașe ne arată că elevii care au executat bine lucrările pe parcela școlară muncesc cu succes și pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor. In ultimii doi ani, elevii școlii din Tolmacevo au recoltat în colhozurile „Vorošilov" și „Bolșevik" cartofi și legume de pe 12 hectare, au plantat livezi pe o suprafață de 15 hectare. De 4 ani ei îngrijesc de merii din livada colhozului „Vorošilov"; au confecționat 142.000 de ghivece nutritive; au cultivat aproape 200.000 de fire răsaduri de varză, pătlăgele roșii, castraveți etc. Școala desfășoară această muncă în colaborare cu agronomii de la SMT și cu colhoznicii.

Pentru a rezolva cu succes organizarea învățămîntului politehnic, școlile din regiune au nevoie de un ajutor serios și permanent din partea organizațiilor obștești. Merită să fie răspîndită inițiativa valoroasă a trustului „Leningradslaneț", care a utilat camera de lucru de la școala medie nr. 1 din orașul Slanți cu 15 mese de tîmplărie. Trustul „Gazslanțestroi" a dat un ajutor identic școlii medii nr. 2 din orașul Slanți, punîndu-i la dispoziție 20 de mese de tîmplărie. Uzina locală din orașul Podporojie a înzestrat școala medie nr. 2 cu sculele necesare și a ajutat-o să organizeze un atelier școlar.

Reunind eforturile cadrelor didactice, ale organizațiilor obștești și ale părinților vom putea rezolva cu succes sarcina de onoare a educării copiilor prin muncă. Școlile sovietice vor da detașamente de tineri bine pregătiți pentru complectarea armatei de multe milioane a oamenilor muncii din U.R.S.S.

Comuniștii și comsomoliștii

In munca educativă pe care este chemată s-o desfășoare, organizația de partid din școală găsește un ajutor eficace în comitetul U.T.C.L. Dar și acesta, la rîndul său, trebuie ajutat. Ajutorul dat comitetului U.T.C.L. nu trebuie transformat însă într-o tutelare, pentru a nu se înăbuși inițiativa și activitatea independentă a comsomoliștilor.

Intr-una din grupele noastre comsomoliste s-a petrecut următorul caz: Cîteva eleve din clasa a IX-a mi s-au adresat întrebîndu-mă: „Liubov Mihailovna, de ce se fac alegeri în organizația de comsomol?" Le-am explicat scopul alegerilor. Apoi am fost întrebată: „Atunci, de ce dirigintele clasei numește în comitetul clasei pe cine vrea el?" Le-am răspuns: „Desigur că nu trebuie să procedeze așa. Poate că l-ați înțeles greșit."

Am cercetat cum stau lucrurile. S-a constatat că profesorul propune anumiți elevi pentru comitetul clasei, în timp ce colectivul vrea să aleagă pe alții. In această clasă sînt elevi buni, dar dirigintele nu s-a apropiat de ei, n-a găsit mijloacele necesare spre a închega colectivul. A trebuit să corectăm procedeul dirigintelui, să alegem elevi meritoși, dar în același timp să respectăm democrația comsomolistă. In adunarea de partid profesorul a fost aspru criticat.

La una din adunările de comsomol se desfășura primirea de noi membri. Adunarea decurgea într-o atmosferă lipsită de viață, nu se puneau nici un fel de întrebări. Or, se știe că intrarea în comsomol este un mare eveniment în viața unui tînăr și o atitudine de indiferență față de acest eveniment este inadmisibilă. A trebuit să arătăm comitetului că are datoria să țină seama de acest lucru și să ia măsuri pentru viitor. După recomandarea organizației de partid, membrii comitetului comsomolului au citit cartea tovarășei Cropaclova despre organizația comsomolistă școlară, despre faptele vii de care trebuie să se ocupe comitetul U.T.C.L.

Biroul de partid nu muncește în locul comsomoliștilor, dar le arată unde nu merg bine lucrurile și îndrumează forțele lor tinere. Munca educativă este complexă și variată. Adeseori este necesar un ajutor foarte serios din partea organizației de partid.

In școala noastră învață un număr de copii care locuiesc într-un cătun situat la 3—4 km. de școală. Mulți din acești elevi erau nedisciplinați, nu se interesau de viața școlii. Organizația de partid a găsit că este necesar să mergem noi în cătun, la părinții elevilor, căci din cauza depărtării ei nu veneau aproape niciodată la școală. Cu mulți dintre părinți am stat de vorbă individual, arătîndu-le că fiii lor nu intră în comsomol, nu vin la festivitățile organizate în cadrul școlii, nu iau parte la viața ei obștească. După aceea am îndreptat atenția activului comsomolist asupra muncii în clasa a IX-a, care este formată aproape în întregime din elevi ce locuiesc în acest cătun. Ca urmare, a crescut și s-a întărit grupa comsomolistă, elevii au devenit mai activi, s-au apropiat de școală, de interesele ei.

Viața ne-a sugerat că ar fi folositor să stăm de vorbă cu părinții despre rolul pe care îl poate juca familia în dezvoltarea activității obștești a elevilor, în pregătirea copiilor pentru intrarea în organizația de comsomol. In acest scop am hotărît să organizăm o adunare cu părinții în semestrul al II-lea.

Incă o chestiune care mă preocupă este cea a prieteniei între băieții și fetele din clasele superioare. Adeseori le facem elevilor noștri observații cu privire la acest lucru. Iar ei ne întreabă foarte sincer: „Și totuși, este sau nu admis să fim prieteni?"

Problemei prieteniei trebuie să i se acorde o mare atenție. Nici organizația de partid, nici organizația de comsomol nu trebuie să se eschiveze de la aceste teme „acute" din viața tineretului. De multe ori nu numai elevii, ci și pedagogii au o atitudine nejustă față de aceste probleme. Poți auzi uneori o glumă ne la locul ei: „Iată cavalerul tău..." Intre tinerii și tinerele de vîrsta de 16—17 ani trebuie să existe o prietenie frumoasă și tocmai o asemenea prietenie frumoasă sîntem datori să cultivăm în rîndurile elevilor noi, comuniștii, comsomolul și toți pedagogii.

L. ȘURMILO
secretarul organizației de partid a școlii medii nr. 6 din Ozersk

★

In acest an școlar, organizația noastră de partid, împreună cu direcția și cu toți pedagogii școlii, și-a pus sarcina de a crea un colectiv de elevi bine închegat. Primul nostru ajutor în această muncă a fost organizația comsomolistă școlară. Lucrul cel mai important, lucrul esențial pentru succesul întregii munci a comsomolului este îndrumarea ei de către partid. Noi ne străduim ca pedagogii comuniști să se intereseze îndeaproape de viața organizației de comsomol și să ajute prin fapte concrete comitetul U.T.C.L. Așa, de pildă, în planul comitetului a fost prevăzut să se pună la punct desfășurarea informațiilor politice în clasele VI—X. Spre a-i ajuta pe comsomoliștii noștri să organizeze cît mai bine aceste informații, unul dintre comuniști organizează regulat convorbiri de instructaj cu elevii desemnați de fiecare clasă, care vor trebui să organizeze orele de informații politice pentru colegii lor.

Un rol important în educarea elevilor îl joacă discuțiile organizate de pedagogii comuniști. Dirigintele clasei a VII-a B a stat de vorbă adeseori cu elevii asupra celor mai diferite probleme; asupra emisiunilor de radio pe care le-au auzit copiii, asupra cărților pe care le-au citit etc. Acest pedagog se interesează îndeaproape de întreaga viață a elevilor săi. Școlarii s-au obișnuit cu aceste discuții prietenești și au început să împărtășească profesorului tot ce îi preocupă. Odată un grup de elevi i-a povestit profesorului că a ascultat la radio o emisiune despre o elevă din clasa a X-a, care și-a pierdut vederea și totuși a izbutit, cu ajutorul colegilor, să termine școala. „Știți — i-au spus comsomoliștii — și colega noastră Ania Kojetnikova, are vederea foarte slabă". Copiii au hotărît s-o ajute pe colega lor și astfel ea a putut să termine clasa.

Organizația de partid acordă o mare atenție gazetelor de perete din școală și se străduiește să educe respectul comsomoliștilor pentru această armă ascuțită, cu ajutorul căreia se îmbunătățește întreaga noastră activitate.

In acest an școlar gazetele noastre de perete s-au înviorat simțitor. Gazeta „Pentru olnstea școlii" are corespondenți în fiecare clasă. In același timp, clasele superioare redactează pe rînd gazeta „Fulgerul". Materialele publicate în aceste gazete au un mare efect educativ.

De asemenea, există multe gazete de clasă. In clasa a VII-a, bunăoară, se redactează gazeta satirică „Arțicul". Pedagogii-comuniști ajută la redactarea gazetelor școlare, îi educă pe tinerii corespondenți, îi învață să folosească cu pricepere arma scrisului, să critice cu curaj lipsurile colegilor lor.

L. HARLAMOVA
secretarul organizației de partid a școlii medii nr. 13 din Orehovo-Zuevo

Învățătoarea poporului

Lidia Ivanovna Sușevskaia și-a început munca pe ogorul învățămîntului cu 55 ani în urmă, în anul 1898, la una din școlile sătești din Bielorusia. De atunci viața ei personală s-a împletit strîns cu munca în școală. In orașul Frunze toți o cunosc bine pe neobosita profesoară. Ea lucrează din anul 1919 în raionul Proletarski.

Nu de mult, Lidia Ivanovna a împlinit 75 de ani. Tovarășii ei de muncă și elevii școlii medii nr. 13 din orașul Frunze au aniversat cu bucurie această dată. Lidiei Ivanovna i s-au făcut daruri, i s-au spus cuvinte calde de dragoste, respect și recunoștință.

Mulți oameni au învățat de la Lidia Ivanovna gramatica limbii. Ea le-a tăcut cunoscute cele mai bune opere ale literaturii ruse și străine, le-a trezit dragostea pentru literatură, le-a educat gustul artistic.

In clasele elementare ale școlii nr. 13 predă în prezent Valentina Ivanovna Kosițina — o fostă elevă a Lidiei Ivanovna.

— Eu țin minte și acum tot ce m-a învățat Lidia Ivanovna — spune ea cu recunoștință. Și astăzi dacă am o nedumerire, dacă-mi trebuie un sfat, cine îmi poate răspunde, cine mă poate sfătui mai bine decît ea?

Lidia Ivanovna primește pensie și ar fi putut să părăsească de mult școala, însă ea spune: „Voi lucra pînă la ultima suflare". Aceasta nu este o simplă frază, ci răsună ca un jurămînt de credință față de profesiunea sa.

Ca și alți pedagogi, ea muncește 18 ore pe săptămînă și, pe lîngă aceasta, este și dirigintă. Printre elevii ei nu există nici unul care să aibă nota „2".

Cele 45 de minute ale lecției le par adeseori copiilor fără sfîrșit, dar la lecțiile Lidiei Ivanovna timpul zboară atît de repede, încît clopoțelul constituie pentru ei o surpriză. Lidia Ivanovna explică cunoștințele noi sau îi întreoghează pe elevi cu atîta avînt, încît toți se antrenează în ritmul impetuos al lecției.

La această profesoară nu poți veni cu lecția nepregătită sau pregătită slab. Cum vei putea după aceea s-o privești în ochi? Lecțiile Lidiei Ivanovna sînt întotdeauna interesante, ea stăpînește atenția întregii clase, nimic nu scapă privirilor sale. Atît elevii care stau în fund cît și cei din primele bănci simt tot timpul că ea este aici, alături de ei. La lecțiile ei disciplina este ireproșabilă.

...Era o lecție de la sfîrșitul pătrarului al doilea. In clasa a VI-a „B" Lidia Ivanovna îl interoga pe elevi din toată materia studiată la literatură. Trebuie să cunoștințe foarte solide, pentru a răspunde atît de sigur și repede cum răspund elevii acestei clase. In timpul celor 45 de minute, Lidia Ivanovna a reușit să interogheze o jumătate de clasă și să explice materialul nou. Ea nu admite nici un fel de incetineală.

Vorbind despre Șevcenko, Liza Sokolinskaia a arătat că el a fost patriot.

— Dar ce înseamnă „patriot"? — a întrebat profesoara.

Lidia Ivanovna se îngrijește ca elevii ei să nu memoreze fără nici un sens lecția, ci să înțeleagă fiecare epitet, fiecare metaforă.

S-a citit cu glas tare „Testamentul" lui Sevcenko. Inainte de a le da elevilor să învețe această poezie pentru lecția următoare, Lidia Ivanovna le-a povestit amănunțit de ce a scris poetul această poezie, le-a dezvăluit sensul ei, le-a explicat fiecare noțiune mai complexă.

In expunerile ei, participiul, verbele reflexive, sufixele sau adverbele încetează de a fi gramatică plicticoasă. In fiecare noțiune și regulă copiii încep să vadă sufletul limbii, esența ei. Tocmai de aceea în compunerile și dictările elevilor ei sînt atît de puține greșeli.

Toți elevii Lidiei Ivanovna își țin caietele în cea mai perfectă ordine. In caietele cu nota „5" nu numai că nu există greșeli, dar și scrisul este citeț și frumos, paginile strălucesc de curățenie.

Lidia Ivanovna vine la școală prima și pleacă ultima. Ea nu lipsește de la nici o consfătuire sau ședință și are o atitudine plină de interes și pasiune pentru tot ceea ce se leagă de muncă.

Vorbind despre Lidia Ivanovna, directoarea de studii a școlii, tovarășa L. E. Dobrusina, spune:

— Ea poate servi pentru toți ca exemplu de constiinciozitate. Atitudinea indiferentă față de muncă îi este cu totul străină. Noi cu toții o invidiem pentru energia sa.

Privind la Lidia Ivanovna, îți amintești fără voie versurile unui poet cunoscut: „Noi încărunțeam la treizeci de ani dar nu îmbătrîneam nici la șaizeci".

M. FEDOTOVA

Pregătim tineretul pentru activitatea practică

Deși școala noastră e o școală sătească, ea este situată în centrul unei mari aglomerări de întreprinderi de ceramică și porțelan din regiunea Moscova. Nu departe de noi se află o stațiune de mașini și tractoare. Aceasta creează condiții favorabile pentru o largă dezvoltare a politehnizării.

Organizația de partid din școală a discutat pe larg, împreună cu activul de partid și sindical din întreprinderi și sovhozuri, problemele învățămîntului politehnic. Participanții la această discuție au încredințat organizația de partid a școlii și colectivul nostru pedagogic că ne vor da un ajutor multilateral pentru realizarea învățămîntului politehnic.

La adunarea președinților de colhozuri și a secretarilor organizațiilor de partid aflate în zona SMT-Gjel, organizația noastră de partid a ridicat problema strîngerii legăturilor școlii cu colhozurile.

Pentru a realiza în practică învățămîntul politehnic, a trebuit să creăm în școală o anumită bază materială. Fabrica de porțelan ne-a înzestrat cu o mașină de modelat, S.M.T. din Gjel ne-a dat un motor de tractor și ne-a ajutat să utilăm un atelier. Tovarășii de la fabrica de cărămidă ne-au ajutat să achiziționăm utilajul necesar pentru atelierul de tîmplărie. Fabrica de ceramică și porțelan a organizat în școală o expoziție a produselor sale. Intreprinderile ne-au dat conducători pentru cercurile tehnice din rîndurile inginerilor și tehnicienilor și au creat condiții bune pentru activitatea acestor cercuri în cadrul întreprinderilor.

In școală s-a organizat o vitrină în care sînt expuse fotografiile fruntașilor, ale inovatorilor din întreprinderile industriale, SMT și colhozuri. In această vitrină sînt expuse în primul rînd portretele fruntașilor în producție-părinți ai elevilor noștri. Aceasta are o foarte mare importanță educativă. Organizăm întîlniri ale elevilor cu cei mai buni oameni din industrie și agricultură, cu ingineri și tehnicieni din întreprinderi și de la S.M.T.

Iată cum s-a desfășurat una din aceste întîlniri, pentru pregătirea căreia au depus multe eforturi atît organizația de partid din școala noastră, cît și organizațiile de partid din întreprinderi. Intîlnirea a avut loc la clubul fabricii de porțelan din Recipsi. Scopul ei a fost educarea elevilor în spiritul dragostei pentru ținutul lor natal și pentru profesiile răspîndite în localitatea noastră. (Gjel este un vechi centru al industriei de ceramică, porțelan și faianță). Primul a luat cuvîntul directorul școlii, care a lămurit pe scurt sarcinile pregătirii tineretului studios pentru viitoarea sa activitate în industrie și agricultură. Profesoara Șișkina le-a vorbit celor prezenți despre romanul lui A. Peregudov „In anii îndepărtați", roman ce zugrăvește truda ca de ocnaș a muncitorilor din Gjel la sfîrșitul secolului al 19-lea, în fabricile de porțelan ale capitalistului Karpuhin. Inginerii au vorbit despre condițiile actuale de muncă în fabrica sovietică și au arătat perspectivele ei de dezvoltare.

Inginerul-șef al fabricii de porțelan din Recițk a expus istoricul creșterii industriei de ceramică și porțelan. Un mare interes a stîrnit comunicarea că prima fabrică de porțelan din Rusia, înființată în mijlocul secolului al 18-lea în orașul Petersburg, a folosit ca materie primă argila din Gjel. Inginerul-șef a arătat că în prezent fabrica de porțelan din Recițk se lărgește și se reconstruiește.

Secretarul organizației de partid a fabricii de ceramică din Gjel a povestit lucruri interesante despre această întreprindere.

Secretarul organizației de partid de la S.M.T. din Gjel a pus în fața școlarilor sarcina de a studia aprofundat bogata tehnică agricolă, iar mecanizatorii de la S.M.T. au declarat că sînt gata să ajute tineretul în această muncă.

Intîlnirea a făcut o impresie adîncă asupra elevilor.

Discutînd problemele învățămîntului politehnic, organizația de partid a atras atenția colectivului asupra necesității de a îmbunătăți conținutul excursiilor. Aceasta a dus la o serie de rezultate pozitive. Excursiile organizate la S.M.T. pentru cunoașterea tehnicii agricole, în special a mașinilor de recoltat cartofi, au fost pline de conținut. Elevii noștri au vizitat și fabricile de var și cărămidă, Muzeul politehnic, colhozurile fruntașe „Molotov", „Thälman", „Flacăra", „1 Mai". Toți cei 500 de elevi din clasele V-X au vizitat Expoziția Agricolă Unională.

După convorbirea cu agronomul-șef al colhozului „Molotov", tov. Cistiakov, organizația de partid i-a sfătuit pe comsomoliști să dea ajutor colhozului la confecționarea ghivecelor nutritive. In perioada pregătirii pentru însămînțările de primăvară din anul 1954, elevii au confecționat 130.000 de ghivece. Primăvara, comsomoliștii și pionierii școlii noastre au sădit 8 ha. de cartofi în cuiburi așezate în pătrat. Vara, mulți elevi au muncit în colhoz împreună cu părinții lor. Toamna, elevii au recoltat pe ogoarele colhozului 20 ha de cartofi și 10 ha de morcovi.

Trebuie să mai muncim mult pentru a realiza principiile învățămîntului politehnic. Impreună cu organizațiile de partid din fabrici, colhozuri, S.M.T., vom obține succese continue în această direcție.

V. DIACONOV

Pe stadioanele și în parcurile Moscovei copiii au minunate condiții pentru sporturi și jocuri de iarnă

Știri din U.R.S.S.

Lectorate în școli

Aproape în toate școlile din orașul Cerkassî au fost create și funcționează cu succes lectorate pentru părinți. Lecțiile sînt citite de către membrii Societății pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice, de către conducătorii de școli și pedagogii cu experiență.

In acest an la lectorate s-au citit un număr de 50 de lecții: „Educația comunistă a copiilor în familie"; „Educația prin muncă și pregătirea pentru activitatea practică"; „Cum trebuie să ajute părinții pe copil la învățătură"; „Educarea voinței și a caracterului": „Aptitudinile și munca" etc.

La fiecare lecție asistă 150—200 de persoane. Părinții manifestă mult interes față de problemele educației, pun multe întrebări, fac propuneri. Ei aplică în practică cunoștințele pedagogice dobîndite, iar aceasta duce la îmbunătățirea conduitei și la ridicarea nivelului la învățătură al copiilor.

Un bufet model

Bufetul școlii medii nr. 2 din orașul Blagovescensk, regiunea Amur, este considerat ca unul dintre cele mai bune bufete din oraș. El este situat într-o cameră spațioasă și confortabil mobilată. La bufet se găsește întotdeauna un mare sortiment de produse. Șefa bufetului, A. N. Fateeva, primește de la cantina orașului lapte fierbinte, pește fript și marinat, chiftele calde, plăcinte, franzele, diferite gustări, clătite, gogoși, chefir, compot. Bufetul are mașină de gătit la care se încălzesc unele dintre mîncări. Din proprie inițiativă, A. N. Fateeva pregătește și coltunași.

La organizarea hranei copiilor iau parte activă părinții elevilor. Activitatea bufetului este controlată de comitetul sindical local al școlii.

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Armata Sovietică — strajă puternică a păcii și securității popoarelor

Colonel Ilie Ungureanu

La 23 februarie anul acesta poporul sovietic și, alături de el, toți oamenii cinstiți din lumea întreagă sărbătoresc cea de a 37-a aniversare a nașterii Armatei Sovietice.

Dînd viață poruncilor lui Lenin, P.C.U.S. a creat și a întărit Armata Sovietică pornind de la necesitatea de a asigura apărarea libertății și a independenței poporului sovietic, cucerite în urma Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, de a asigura interesele de stat ale Uniunii Sovietice. Nașterea Armatei Sovietice a marcat în istoria militară a omenirii apariția unui fenomen calitativ nou, nemaicunoscut vreodată pînă atunci: pentru prima dată în lume a apărut o forță armată organizată a muncitorilor și țăranilor eliberați de sub jugul asupririi și exploatării. Deosebirea principială a Armatei Sovietice, armată de tip nou, față de orice armată a statelor imperialiste și-a găsit expresia în cele trei particularități subliniate de I. V. Stalin.

Armata Sovietică este armata muncitorilor și țăranilor eliberați, armata Revoluției din Octombrie, armata dictaturii proletariatului. Ea este o armată cu adevărat populară, alcătuind împreună cu poporul un singur tot, o singură familie, sudată prin comunitatea intereselor de clasă. Tăria și forța de neînvins a Armatei Sovietice izvorăște din sprijinul necondiționat de care se bucură ea din partea poporului sovietic și a oamenilor muncii din întreaga lume.

Fiind o armată a prieteniei între popoarele U.R.S.S., educată în spiritul egalității în drepturi, al respectului reciproc și al prieteniei între toate popoarele Uniunii Sovietice, Armata Sovietică și-a asigurat sprijinul puternic nu numai din partea maselor de milioane ale tuturor naționalităților din U.R.S.S., ci și simpatia și sprijinul tuturor popoarelor subjugate de imperialism.

Armatei Sovietice îi sînt străine tendințe de cotropire, de înrobire a altor popoare. Ea este educată în spiritul internaționalismului, al respectului față de drepturile și libertatea tuturor popoarelor lumii. Războaiele pe care Armata Sovietică a fost nevoită să le ducă în decursul existenței sale au fost războaie drepte, de eliberare, împotriva burgheziei imperialiste care visa să restaureze în U.R.S.S. puterea capitaliștilor și moșierilor.

Armata Sovietică a străbătut un glorios drum de luptă, îndeplinindu-și cu cinste misiunea sa istorică, eliberatoare. Aceasta s-a manifestat cu putere în anii războiului civil și ai intervenției militare străine, cît și, în deosebi, în timpul Marelui Război al Unuinii Sovietice pentru Apărarea Patriei, dus împotriva Germaniei fasciste și a Japoniei imperialiste. In cel de al doilea război mondial Armata Sovietică nu numai că a eliberat popoarele U.R.S.S. de sub jugul cotropitorilor, dar a și salvat întreaga omenire, civilizația ei milenară de barbaria fascistă, cîștigîndu-și simpatia, dragostea și recunoștința veșnică a tuturor popoarelor lumii.

In urma celui de al doilea război mondial, ca urmare a zdrobirii fascismului, a slăbirii pozițiilor mondiale ale capitalismului și a avîntului fără precedent al mișcării democratice, s-a constituit, alături de lagărul mondial capitalist, lagărul mondial al socialismului și democrației, în frunte cu U.R.S.S. In acest eveniment rolul hotărîtor l-au avut Uniunea Sovietică, poporul sovietic și glorioasa sa armată.

Dar clasele dominante din țările imperialiste și, în primul rînd, cele din S.U.A. nu vor să se împace cu situația creată. Tinzînd spre restabilirea capitalismului în lumea întreagă, imperialismul american și englez proclamă linia politicii externe de pe „poziții de forță", cheamă fățiș la dezlănțuirea unui război de proporții mondiale împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară.

In acest scop, cercurile conducătoare americane măresc efectivele armatei S.U.A., armată care, în decursul istoriei sale, și-a cîștigat o tristă faimă de călău și jandarm al popoarelor lumii. Astfel, de pildă, în zece ani, de la 1886 la 1896, armata S.U.A. a înăbușit de 328 ori răscoalele maselor populare din interiorul țării, iar în decursul veacului al XIX-lea a purtat mai mult de 100 de războaie anexioniste împotriva altor popoare.

Paralel cu punerea pe picior de război a armatei lor, imperialiștii americani înmulțesc numărul bazelor militare în jurul țărilor iubitoare de pace, măresc stocurile de armament atomic, grăbesc refacerea wehrmachtului agresiv german.

Dată fiind această situație, Uniunea Sovietică, R.P. Chineză și țările de democrație populară din Europa și Asia, paralel cu eforturile îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al popoarelor lor, iau toate măsurile care să ducă la întărirea securității lor. O parte componentă a acestor măsuri este crearea, în cazul constituirii unor grupări militare vest-europene cu participarea Germaniei occidentale remilitarizate, a comandamentului militar unic al celor opt state participante la Conferința de la Moscova. Lagărul democrației și socialismului de peste 900.000.000 de oameni, în frunte cu Uniunea Sovietică, constituie o forță uriașă, ce dispune de inepuizabile resurse economice, politice și militare, fiind în măsură să bareze drumul provocatorilor la război, să le dea o ripostă hotărîtă în cazul dezlănțuirii de către aceștia a războiului pe care-l pregătesc.

In anii de după cel de al doilea război mondial Armata Sovietică a devenit o forță și mai puternică, de neînvins, cu militari stăpîni pe o înaltă pregătire de luptă și politică, cu cadre a căror experiență și ale căror deprinderi organizatorice sînt extrem de bogate, cu cadre capabile să conducă cu succes trupele în condițiile luptei moderne. In Armata Sovietică, din fiecare 100 de oameni 77 sînt comuniști și comsomoliști care știu cît se poate de bine cum trebuie apărate cuceririle comunismului împotriva agresorului. Tehnica sovietică, care și-a spus cuvîntul hotărîtor în înfrîngerea armatei hitleriste, a cunoscut după război o dezvoltare rapidă. Aceasta a permis ca Armata Sovietică să fie înzestrată cu armele și mijloacele tehnice de luptă cele mai moderne. Spulberînd calculele cercurilor agresive din S.U.A., care considerau că Uniunii Sovietice i-ar trebui cel puțin 10—15 ani, dacă nu și mai mult, pentru producerea armei atomice, savanții, inginerii și tehnicienii sovietici au reușit ca într-un termen scurt să facă ca Uniunea Sovietică să dețină secretul fabricării acestei arme. Mai mult decît atît, în producția bombei cu hidrogen Uniunea Sovietică a obținut asemenea succese, încît nu ea, ci Statele Unite ale Americii s-au dovedit a fi rămase în urmă. Cu toate acestea, Uniunea Sovietică, consecventă politicii sale de pace, luptă hotărît pentru încheierea neîntîrziată a unui acord care să prevadă renunțarea la folosirea armei atomice și folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Aceasta și-a găsit expresia, printre altele, în recenta hotărîre a guvernului sovietic de a acorda unor țări, printre care și țării noastre, ajutor în domeniul cercetărilor în domeniul atomic, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, cît și în declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S., adoptată la 9 februarie 1955.

Totuși, dacă cercurile imperialiste nu vor ține seama de voința popoarelor și vor face nebunia să folosească arma atomică într-un nou război, atunci această armă se va întoarce împotriva lor. In condițiile existenței tehnicii reactive, a navelor aeriene teleghidate, transportarea la mari distanțe a armei atomice nu mai constituie o problemă de nerezolvat, iar folosirea acestei arme devine mult mai periculoasă pentru acele țări în care populația este densă, așa cum este cazul cu unele state imperialiste.

Exprimînd voința fermă a poporului sovietic, a P.C.U.S. și a guvernului sovietic, de a asigura securitatea statului sovietic împotriva uneltirilor imperialiste, N.A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a spus următoarele în cuvîntarea ținută la recenta Sesiune a Sovietului Suprem: *„Întărirea puterii de apărare a statului, menținerea capacității de luptă a glorioaselor forțe armate la nivelul cerut de interesele patriei noastre, de situația internațională și actuala dezvoltare a artei militare vor constitui și pe viitor una din grijile principale ale partidului nostru și guvernului".*

Ingrijindu-se de apărarea cuceririlor lor revoluționare, popoarele țărilor de democrație populară au făurit și întăresc continuu armatele lor populare, după exemplul strălucit al Armatei Sovietice. O pildă vie de armată populară de eliberare o constituie armata revoluționară chineză care, sub conducerea partidului comunist, desăvîrșește opera de eliberare a întregului teritoriu chinez de sub jugul imperialiștilor americani și al clicii ciankaișiste, străjuiește ferm munca pașnică a poporului chinez.

Armata noastră Populară, la baza căreia stau, de asemenea, învățătura marxist-leninistă în problemele construirii forțelor armate ale statului dictaturii proletariatului și experiența P.C.U.S. în domeniul militar, constituie o forță în continuă creștere, capabilă să apere cu toată fermitatea libertatea și independența poporului romîn. Poporul nostru și Partidul Muncitoresc Romîn nu precupețesc nici un sacrificiu material, nici un efort pentru ridicarea continuă a capacității de apărare a patriei, a puterii de luptă a Forțelor noastre Armate. Răspunzînd grijii ce li se acordă, militarii armatei noastre luptă pentru ridicarea pregătirii lor de luptă și politice, pentru însușirea tehnicii de luptă, pentru ascuțirea vigilenței, pentru întărirea ordinei și disciplinei militare.

Militarii Armatei noastre Populare, în frunte cu comuniștii, își perfecționează cunoștințele lor pe baza științei militare sovietice, a glorioasei experiențe a militarilor sovietici. Ei iubesc fierbinte poporul muncitor — din rîndurile căruia au ieșit — Partidul Muncitoresc Romîn, guvernul R.P.R. Militarii armatei noastre nutresc o dragoste nemărginită față de Uniunea Sovietică, față de țările de democrație populară și militarii forțelor lor armate. Totodată, ei urăsc din adîncul ființei lor pe atîțătorii la război și sînt hotărîți, dacă situația va cere, să zdrobească pe agresor, continuînd tradițiile de luptă pentru libertate și independență ale poporului nostru. Aniversarea zilei de naștere a Armatei Sovietice constituie pentru militarii Armatei noastre Populare un nou prilej de manifestare a dragostei și recunoștinței față de marele popor sovietic și militarii Armatei Sovietice, un nou prilej de îmbogățire a succeselor pe calea întăririi necontenite a puterii de luptă a unităților și subunităților.

Viața de partid în instituțiile de învățământ

Organizația de partid — factor activ în educarea comunistă a elevilor

V. Pascu
șef adjunct al secției de propagandă și agitație a comitetului orășenesc P. M. R. București.

Partidul și guvernul nostru acordă o grijă deosebită educării comuniste a tinerei generații. In anii regimului democrat-popular învățământul a luat un deosebit avint, s-au creat condiții mereu mai bune pentru educarea multilaterală a tineretului.

Organizațiile de partid din școli au un rol deosebit de însemnat în îndrumarea pedagogilor, în asigurarea unui conținut just al muncii acestora. Ele trebuie să desfășoare o muncă politică și organizatorică perseverentă pentru continua ridicare a nivelului procesului instructiv-educativ, trebuie să asigure aplicarea în viață a măsurilor luate de partid pentru îmbunătățirea muncii de instruire și educare a tineretului.

In organizațiile de partid din școlile orașului București a crescut preocuparea pentru activitatea instructiv-educativă. In luna ianuarie a.c., comitetul orășenesc P.M.R. a analizat munca organizațiilor de partid din școli, a cadrelor didactice și a organizațiilor U.T.M. din școli. La consfătuirea organizată în acest scop a participat și un număr de părinți ai elevilor. De asemenea, comitetul orășenesc P.M.R. a controlat în ultima vreme munca unui mare număr de organizații de partid școlare, care au fost ajutate să-și concentreze mai mult atenția spre sarcinile lor centrale: mobilizarea și îndrumarea cadrelor didactice în vederea îmbunătățirii muncii de instruire și educare a elevilor. Secțiile de învățământ ale sfatului popular orășenesc și sfaturilor populare raionale au fost ajutate să îmbunătățească predarea unor importante discipline ca limba română, constituția etc.

Unele comitete raionale de partid au pus capăt practicii dăunătoare din trecut de a instrui organizațiile de partid din școli în aceleași ședințe în care erau instruite și organizațiile de partid din întreprinderi, deși problemele dezbătute au priveau propriu zis munca desfășurată în școli. Astfel, comitetele raionale de partid Tudor Vladimirescu și V. I. Lenin organizează în fiecare lună ședințe cu secretarii organizațiilor de partid din școli, în care dezbat problemele muncii politice în rîndurile cadrelor didactice și dau îndrumări concrete privitoare la îmbunătățirea muncii școlilor.

Aceste măsuri luate de comitetele raionale de partid au dus la îmbunătățirea muncii organizațiilor de partid din școli. Așa, de pildă, organizația de partid de la școala medie nr. 22 de fete a început să se preocupe mai îndeaproape de problemele activității instructiv-educative. In ultimul timp, membrii de partid de la această școală au dezbătut în adunarea generală problema îmbunătățirii activității elevilor în timpul liber, problema îndrumării lecturii lor extrașcolare etc. Organizația de partid acordă un sprijin mai puternic organizațiilor de tineret din școală. In adunarea generală în care s-a prelucrat Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor, membrii de partid au analizat lipsurile organizației de partid în privința conducerii și îndrumării organizației U.T.M. din școală, precum și lipsurile cadrelor didactice în munca de educare comunistă a elevelor. Pe baza acestei analize a fost adoptat un plan de măsuri pentru îndeplinirea căruia luptă întreaga organizație de partid.

In școlile unde organizațiile de partid îndrumă concret munca organizațiilor U.T.M. și de pionieri, aceste organizații de tineret au devenit un ajutor valoros al cadrelor didactice în munca de educație comunistă, desfășoară o activitate intensă în rîndurile elevilor pentru a-i mobiliza în îndeplinirea principalelor lor îndatoriri — învățătura și disciplina. Cu ajutorul organizației de partid, organizația U.T.M. de la școala medie de fete nr. 22, de exemplu, își desfășoară activitatea pe baza unui plan de muncă ce cuprinde obiective variate și metode de muncă atractive. Astfel, această organizație editează lunar un buletin în care sînt dezbătute problemele cele mai însemnate ale învățăturii și comportării elevelor, a organizat adunări pe clase cu tema „Țăria de caracter a tînărului sovietic", o excursie la Muzeul Doftana, un carnaval pe teme literare pentru elevele fruntașe la învățătură, un concurs de patinaj etc. Și unitățile de pionieri au organizat, sub îndrumarea membrilor de partid, adunări tematice interesante. De exemplu, la școala pedagogică nr. 1 de fete a avut loc o adunare cu tema „Călătorie imaginară de la Leningrad la Vladivostok". De asemenea, unitatea de pionieri de la școala nr. 148 de băieți a organizat, cu ajutorul membrilor de partid, un concurs cu tema „Înflorește patria noastră sub conducerea partidului."

Cu toate aceste realizări, în activitatea unor organizații de partid din școlile orașului București mai persistă încă lipsuri serioase, a căror existență determină, în parte, multe din neajunsurile constatate în munca instructiv-educativă.

Unele organizații de partid, cum sînt acelea de la școlile de 7 ani nr. 126 de fete, nr. 48 de băieți, nr. 133 și 134 etc. desfășoară o muncă formală. Aceste organizații de partid n-au pus în centrul preocupării lor problemele muncii de învățămînt, n-au mobilizat pedagogii în lupta pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ și n-au tras la răspundere pe acei membri de partid care nu-și pregătesc conștiincios lecțiile și nu se străduiesc să-și perfecționeze metodele de predare. De multe ori organizațiile de partid nu numai că au admis lipsa de exigență a unor cadre didactice față de pregătirea elevilor, dar au și încurajat o îngăduință neprincipială, pentru a se realiza „procente ridicate" de promovați și absolvenți. De asemenea, unele organizații de partid din școli n-au tras la răspundere pe acei pedagogi care au dat elevilor note mai mici decît meritau, considerînd că în felul acesta îi stimulează la o muncă mai perseverentă.

Multe dintre organizațiile de partid din școlile orașului nostru n-au îndrumat cadrele didactice să se preocupe cu stăruință de educarea tineretului, să se intereseze cu dragoste de succesele, de lipsurile și de greutățile lui, să-l ajute în înlăturarea lipsurilor și în învingerea greutăților, să întărească legătura lor cu părinții elevilor.

Organizații de partid ca cele de la școlile de fete nr. 162 și nr. 126 nu se ocupă de îndrumarea organizațiilor de tineret, nu dezbat problemele acestora în adunările generale, nu ajută organizațiile de tineret să dezvolte spiritul de răspundere al elevilor față de învățătură, să lupte pentru a crea în rîndurile lor o opinie sănătoasă, de reprobare a celor care lipsesc de la cursuri, sînt codași la învățătură, rămîn corigenți sau repetenți.

Una dintre cauzele lipsurilor constatate în munca instructiv-educativă a cadrelor didactice o constituie slaba preocupare a unor comitete raionale de partid pentru activitatea organizațiilor de partid din școli. Comitetele raionale de partid N. Bălcescu și 23 August au ținut de la începutul anului școlar numai o singură ședință de instructaj cu secretarii organizațiilor de partid din școli. Rareori comitetele raionale de partid analizează munca vreunei organizații de partid din școli, și aceasta numai cînd sînt sezisate de existența unor lipsuri serioase.

Instructorii comitetelor raionale de partid care se ocupă de activitatea organizațiilor de partid din școli nu au acordat suficientă atenție problemelor legate de realizarea educației comuniste a elevilor. Unii instructori, neglijînd calitatea muncii organizațiilor de partid din școli, se mulțumesc să le traseze acestora sarcini și să culeagă date statistice cu privire la îndeplinirea lor, fără să analizeze conținutul muncii desfășurate.

La lipsurile existente în activitatea școlilor a contribuit și secția de agitație și propagandă a comitetului orășenesc de partid București, care n-a controlat temeinic și sistematic îndeplinirea hotărîrilor partidului de către comitetele raionale de partid și U.T.M., de către organizațiile de partid din școli și nu le-a sprijinit în suficientă măsură în vederea întăririi rolului lor în mijlocul cadrelor didactice, pentru îmbunătățirea activității din școli.

In organizațiile de partid din școli au loc acum adunări pentru dări de seamă și alegeri. In aceste adunări trebuie să fie analizată cu seriozitate munca pedagogilor comuniști pentru instruirea și educarea tineretului, trebuie să fie scoase cu curaj la iveală lipsurile acestei munci și să se stabilească măsuri concrete pentru înlăturarea lor.

In birourile organizațiilor de partid din școli trebuie aleși oameni însuflețiți de devotament și dragoste față de muncă, înarmați cu o bogată experiență politică și didactică, oameni capabili să mobilizeze toate forțele școlii în lupta pentru făurirea unui tineret stăpîn pe știință, educat în spiritul comunismului, în stare să contribuie din plin la construirea socialismului în țara noastră.

Cum lucrez pentru îmbunătățirea exprimării elevilor

In munca mea de predare a limbii române acord o atenție deosebită îmbunătățirii exprimării scrise și orale a elevilor.

Una dintre metodele pe care le folosesc în acest scop o constituie întocmirea caietului în care se ține evidența greșelilor de exprimare ale fiecărui elev în parte. In acest caiet înscriu numai greșelile care se repetă în temele scrise ale elevilor, în lucrările lor de control la limba română sau la celelalte materii.

Greșelile de exprimare pe care le fac elevii sînt multiple și diferite: de gramatică, de punctuație, de ortografie, de stil și chiar de caligrafie. De exemplu, am observat că în special elevii din clasa a V-a au un scris deformat — scriu la fel literele u și n, o și a etc. De asemenea, mulți dintre elevi nu leagă literele într-un cuvînt, ceea ce face ca temele lor să fie citite cu foarte multă greutate.

Una dintre cele mai frecvente lipsuri în ce privește punctuația este folosirea greșită a virgulei, pe care elevii o pun adesea între subiect și predicat.

Studiind greșelile de ortografie, mi-am dat seama că cele mai multe se referă la despărțirea pronumelui — forma neaccentuată — de verb („la lovit" în loc de „l-a lovit") la confuzii între conjuncția sau și pronumele reflexive urmate de verb ajutător („sau dus" în loc de „s-au dus"). Unii elevi despart terminația de la persoana a doua plural a verbelor, pe care o confundă cu pronumele („mînca-ți" în loc de „mîncați").

Citind cu atenție lucrările elevilor am mai observat că ei folosesc uneori cuvinte al căror sens nu-l cunosc, și au tendința de a construi fraze lungi, care de cele mai multe ori sînt incorecte.

Stabilind o evidență clară a greșelilor celor mai frecvente de exprimare ale elevilor, mi-am organizat în anul trecut munca în așa fel, încît pînă la examene să le pot înlătura. Am căutat să lucrez cu fiecare elev în parte, atît în orele de clasă cît și în afară de clasă. Astfel, înainte de a asculta un elev îi căutam fișa și insistam în mod special asupra greșelilor pe care le făcea el în exprimarea orală și scrisă, arătîndu-i totodată forma corectă. De asemenea, le-am dat elevilor îndrumări amănunțite în legătură cu pregătirea lecțiilor și cu efectuarea temelor, atît la limba română cît și la celelalte obiecte.

In această muncă am avut și unele lipsuri, am întîmpinat unele greutăți.

Acțiunea întreprinsă de mine pentru întocmirea fișelor de evidență la toți elevii clasei este greu de realizat pentru profesorii care predau la mai multe clase, deoarece ea necesită foarte mult timp. Experiența primului an de muncă m-a determinat ca în anul acesta să întocmesc fișe numai pentru elevii cu lipsuri mai mari, care au mai multă nevoie de ajutorul profesorului. Faptul că nu am ținut o legătură mai strînsă cu profesorii care predau celelalte materii a făcut ca metoda aplicată să nu-și dea toate roadele. De pildă, unii elevi evitau greșelile în temele la limba română, dar continuau să le facă la celelalte materii.

Organizîndu-mi mai bine munca, ținînd o mai strînsă legătură cu ceilalți profesori, învățînd din lipsurile de pînă acum, voi căuta să îmbunătățesc exprimarea orală și scrisă a elevilor — condiție de bază pentru însușirea cunoștințelor la toate materiile.

C. POPESCU
profesor la școala de 7 ani din Zlatna, raionul Alba-Iulia

In ajutorul studenților fără frecvență

Pentru a ușura munca de pregătire a studenților din regiunea Craiova care urmează cursurile fără frecvență ale Facultății de matematică și fizică sau ale Institutului politehnic, profesorii de specialitate de la Institutul de mașini și aparate electrice din orașul Craiova țin cu regularitate seminarii pentru acești studenți. Seminariile sînt organizate pe ani de studii și pe specialități. Conducerea Institutului a pus la dispoziția acestor studenți săli de cursuri și laboratoare unde se pot pregăti în bune condițiuni și le-a înlesnit folosirea cărților bibliotecii Institutului.

V. PUPĂZA
corespondent

Să ne întărim eforturile în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte

In acest an școlar, în orașele și satele patriei noastre se desfășoară o muncă însuflețită pentru lichidarea definitivă a neștiinței de carte. Învățătorii și profesorii participă cu devotament la această muncă, hotăriți să contribuie din toate puterile lor la îndeplinirea prevederilor din planul cincinal cu privire la lichidarea neștiinței de carte.

Indrumați de organizațiile de partid, primind ajutorul sfaturilor populare, al organizațiilor de masă și al oamenilor muncii, învățătorii luptă cu perseverență pentru înlăturarea lipsurilor existente în acțiunea de alfabetizare, îndeplinindu-și cu cinste sarcina patriotică de a răspîndi știința de carte în rîndurile poporului muncitor.

Pedagogii se străduiesc să îmbunătățească munca de alfabetizare

Anul școlar 1954—55 constituind o etapă hotărîtoare în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte, secția de învățămînt a regiunii Baia Mare, îndrumată de comitetul regional P.M.R., s-a străduit să organizeze cît mai bine în acest an munca de alfabetizare.

Cu ajutorul comitetului executiv al sfatului popular regional au fost luate încă din toamna trecută o serie de măsuri care să asigure cuprinderea la cursuri a neștiutorilor de carte și desfășurarea în bune condiții a predării. Astfel, au fost organizate cu grijă comisiile de recensămînt, s-au amenajat localurile unde urmau să aibă loc cursurile, s-au procurat manualele și rechizitele necesare, au fost recrutați instructori voluntari. In același timp, a fost intensificată munca de agitație în rîndurile neștiutorilor de carte.

In munca sa pentru asigurarea succesului acțiunii de alfabetizare, secția regională de învățămînt a primit un ajutor important din partea Ministerului Învățămîntului și a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. Acest ajutor s-a intensificat în special în cursul lunii ianuarie, cînd delegații Ministerului și ai C.C. al Sindicatului au participat la activitatea de îndrumare și control cercetînd cum se desfășoară munca la cursurile de alfabetizare.

Cu acest prilej au fost scoase la iveală multe metode bune folosite de unele secții de învățămînt precum și de cadrele didactice. Astfel, secțiile de învățămînt ale raioanelor Sighet și Vișeu au luat măsuri pentru a organiza într-o serie de comune și sate, pe lîngă centrele de alfabetizare, subcentre cu 4—5 cursanți pentru ca în felul acesta să poată fi cuprinși la cursuri și neștiutorii de carte care locuiesc mai departe de școală. De exemplu, la Leordina, în raionul Vișeu, pe lîngă cele 12 centre de alfabetizare s-au organizat încă 26 subcentre la care lucrează pe lîngă învățători și o serie de instructori voluntari. La Vișeul de Sus activează ca instructori voluntari și deputați ai sfatului popular.

Secția de învățămînt a raionului Sighet a organizat, împreună cu ziarul local, un raid anchetă la cursurile de alfabetizare dintr-o serie de întreprinderi din orașul Sighet unde munca mergea mai slab. Raidul anchetă a contribuit la îmbunătățirea activității în cadrul acestor cursuri.

Secția de învățămînt regională a trasat ca sarcină tuturor școlilor pedagogice să cearâ elevilor din ultimii doi ani să participe efectiv în timpul vacanței de iarnă la munca de alfabetizare.

Mulți învățători și profesori își desfășoară cu pricepere și conștiinciozitate munca lor la cursurile de alfabetizare, obținînd succese în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte. Astfel, de exemplu, tovarășa Paraschiva Roca, învățătoare în comuna Vama, raionul Negrești, a asigurat o frecvență regulată la curs a tuturor neștiutorilor de carte pe care-i alfabetizează. Ea a obținut acest rezultat datorită atitudinii tovărășești pe care o are față de cursanți, datorită legăturii strînse pe care o ține cu ei nu numai la lecții, ci și în orele libere, precum și datorită calității ridicate a predării. Cursanții anului I, pe care-i pregătește tovarășa Roca, citesc cursiv și pot să povestească cele citite. Tovarășa învățătoare se preocupă de lărgirea cunoștințelor cursanților, punîndu-le la îndemînă și îndemnîndu-i să citească diferite broșuri și reviste.

Muncește cu multă conștiinciozitate pentru lichidarea neștiinței de carte și tovarășul Aonceoaie Gheorghe, directorul școlii din Vișeul de Sus. De asemenea cadrele didactice din comunele Sarasau, Sîrbi etc. se preocupă stăruitor de înarmarea cursanților cu cunoștințe tehnice. Tov. A. Sucitu, învățător în comuna Budești, raionul Sighet, confecționează cu grijă materiale didactice menite să ușureze însușirea cunoștințelor.

In centrele mai mari analfabetii vizionează diferite filme, spectacole teatrale, serbări, spectacolele văzute sînt discutate apoi în cadrul cursului. De asemenea cursanții frecventează colțuri roșii și cluburi muncitorești, unde li se pun la dispoziție ziare, reviste etc. Continuînd să învețe și după terminarea cursurilor, numeroși absolvenți ocupă acum funcții de răspundere sau urmează diferite școli de calificare.

Considerînd și mai departe munca de alfabetizare drept una dintre sarcinile lor cele mai de seamă, cadrele didactice din regiunea Baia Mare vor reuși să lichideze în curînd neștiința de carte în regiunea noastră.

Experiența muncii noastre

Satul Vîrciorove este un sat de munte izolat, cu sălașe depărtate și răzlețe. In sat funcționează o școală cu 2 învățători.

In anul 1950 erau în sat aproape 200 de analfabeți. Pentru a asigura îndeplinirea sarcinilor cu privire la lichidarea analfabetismului cuprinse în planul cincinal, noi, învățătorii, ne-am străduit să muncim astfel încît pînă la 1 noiembrie 1955 să nu mai fie în sat nici un neștiutor de carte. Ca urmare, în acest an școlar n-au rămas de alfabetizat decît 19 neștiutori de carte, toți cuprinși la cursuri.

Munca noastră n-a fost ușoară, deoarece numeroși neștiutori de carte, mai ales la început, nu voiau să vină regulat la curs. Noi nu ne-am speriat însă de greutăți și am căutat să-i lămurim cu răbdare, arătîndu-le însemnătatea științei de carte și foloasele ei. In munca noastră am primit un ajutor însemnat din partea organizațiilor locale. Satul a fost împărțit pe sectoare, formîndu-se pentru fiecare sector cîte un comitet de sprijin, alcătuit din deputați ai sfatului popular și reprezentanți ai organizațiilor de masă, fiecare deputat avînd răspunderea unui sector. Responsabilii de sectoare mobilizau cursanții, se interesau de greutățile întîmpinate, de succesele și de lipsurile muncii. Constatările responsabililor de sectoare se discutau în ședințele de analiză a activității cursului de alfabetizare, care se țineau cu regularitate. Am fost ajutați și în munca de predare a cunoștințelor, la care au participat o serie de instructori voluntari cărora noi le dădeam îndrumările metodice necesare.

Un rol însemnat în asigurarea succesului activității noastre l-au avut munca politică de masă în rîndurile analfabeților, agitația vizuală, conferințele, serbările.

Numeroși absolvenți ai cursurilor de alfabetizare au urmat diferite cursuri de calificare. Astfel, tovarășii Gheorghe Pîrvu și Simion Gheorghe lucrează acum ca muncitori calificați la I.S.E.M. în Vîrciorova, tov. Nițu Miron urmează școala de mineri de pe lîngă întreprinderea carboniferă „1 Mai" din Caransebeș etc.

Străduindu-ne să înarmăm cu cunoștințe temeinice pe cei cîțiva analfabeți care au mai rămas în sat, ne bucurăm la gîndul că, în curînd, și aceștia vor deveni știutori de carte, în stare să răspundă cu mai multă pricepere, cu mai multă însuflețire sarcinilor construirii socialismului în țara noastră.

A. PERCEC
directorul școlii elementare mixte din Vîrciorova

Trebuie întărită lupta pentru înlăturarea lipsurilor

Sub îndrumarea organizațiilor de partid și cu sprijinul sfaturilor populare și al organizațiilor de masă, învățătorii și profesorii din regiunea Hunedoara depun eforturi susținute pentru a traduce în viață sarcina de mare răspundere a lichidării neștiinței de carte pînă la sfîrșitul planului cincinal.

Munca patriotică, plină de elan a învățătorilor și profesorilor din satele Uibărești, raionul Brad, Ciugud, raionul Alba, Tău, Drașov și Racău, raionul Sebeș, Popești, Almașul Sec și Cerbia, raionul Ilia și din multe alte sate și comune ale regiunii a făcut ca în aceste sate neștiința de carte să fie definitiv lichidată. In multe întreprinderi, ca în întreprinderea „Filatura" și țesătoria „Vulcan" din raionul Petroșani, munca de alfabetizare se desfășoară în condiții bune. La fel stau lucrurile la cursurile de alfabetizare din multe gospodării agricole colective ca cele din comunele Sibot, Vinerea, Beriu, Cistei.

Numeroși învățători și profesori dau dovadă de multă stăruință și pricepere, reușind să obțină rezultate bune în munca de alfabetizare. De exemplu învățătorul Pavel Ghilea de la școala din satul Grohot, raionul Brad, deși lucrează în condiții grele — predă simultan la patru clase — a reușit să cuprindă la cursuri în anul II pe toți cei 20 neștiutori de carte din sat. Cu multă dragoste, pricepere și perseverență muncesc și învățătorii Marioara Lăzăruț, Pavel Hărăguș, Ion Ribuc, Vasile Blendea, Gheorghe Bogaru etc. care obțin rezultate bune atît la cursuri cît și în acțiunea de alfabetizare la domiciliu.

Nu peste tot însă sînt realizări în lichidarea neștiinței de carte.

In multe întreprinderi și comune din regiune munca de lichidare a analfabetismului se desfășoară nesatisfăcător, datorită faptului că unele cadre didactice, unele secții de învățămînt și sfaturi populare nu privesc cu suficient simț de răspundere această acțiune, renunțînd la eforturi de la primul contact cu greutățile ridicate pe teren.

Secția regională de învățămînt nu s-a preocupat în măsura necesară de încadrarea celor 80 de posturi pentru alfabetizare repartizate regiunii Hunedoara de către Ministerul Învățămîntului și de aceea, în afara raionului Ilia, unde sînt încadrate cele 8 posturi de învățători, nici un alt raion nu are toate posturile încadrate.

Directorii unor întreprinderi nu se preocupă suficient de desfășurarea muncii cursurilor de alfabetizare. Așa stau lucrurile, de exemplu, la unele întreprinderi carbonifere din Valea Jiului, unde conducerile au subapreciat munca de alfabetizare. In aceste întreprinderi nu există o evidență clară a neștiutorilor de carte, nu s-au creat condițiile materiale necesare bunei funcționări a cursurilor. Unele sfaturi populare comunale n-au asigurat condițiile materiale necesare funcționării cursurilor, neaprovizionîndu-le cu lemne de foc și cu petrol. Așa s-a întîmplat, de exemplu, în comunele de pe Valea Bortei, de pe Valea Zamului și de pe Valea Gurașadei.

In comunele Areneși, Ulm, Hașdeu, Harău etc. numărul de manuale trimis de secția de învățămînt este insuficient iar sfaturile populare n-au găsit posibilitatea de a asigura cursanții cu rechizitele necesare. Mai mult chiar, manualele trimise de secția de învățămînt pentru neștiutorii de carte din comunele Poienița Volnii, Alun, Vadul Dobrei etc. au stat depozitate în gara Reșița multă vreme din neglijența învățătorilor și, în primul rînd, a învățătoarei Paraschiva Simeria.

Dumitru Dejeu
președintele comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Hunedoara

Pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în planul cincinal

In regiunea Pitești munca de lichidare a neștiinței de carte se desfășoară cu succes. Pînă acum au fost alfabetizați peste 200.000 de neștiutori de carte, astfel încît s-au creat condițiile pentru lichidarea neștiinței de carte pînă la 1 noiembrie 1955.

In acest an școlar, cursurile de alfabetizare s-au deschis, conform directivelor Ministerului Învățămîntului, la 1 noiembrie 1954. Condițiile în care se desfășoară cursurile s-au îmbunătățit. Învățătorii și profesorii au reușit să cuprindă la cursuri pe toți neștiutorii de carte în vîrstă de 14—55 ani. In cele mai multe raioane, frecvența la cursuri este de 95 și 98%. Majoritatea cursanților au manualele și rechizitele necesare. Cadrele didactice acordă o atenție deosebită îmbunătățirii conținutului muncii de transmitere a cunoștințelor. Cei mai mulți cursanți, cum sînt, de pildă, cursanții din comunele Bistrița, Urșani, Vaideeni etc. au un nivel ridicat de cunoștințe.

Realizările obținute în munca de lichidare a neștiinței de carte se datoresc în mare măsură sprijinului pe care-l acordă acestei munci sfaturile populare, care se interesează îndeaproape de buna desfășurare a cursurilor. Unele sfaturi populare raionale, ca de exemplu, sfatul popular al raionului Curtea de Argeș, au pus în dezbaterea celei de a patra sesiuni problema alfabetizării. Sfatul popular al comunei Sinești, raionul Horezu, a dat un ajutor efectiv la mobilizarea neștiutorilor de carte în vederea participării lor la cursuri, interesîndu-se în același timp de asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii.

Organizațiile de masă și în special organizațiile de tineret desfășoară și ele o activitate intensă, fie ajutînd învățătorii și profesorii la mobilizarea cursanților, fie activînd ca instructori voluntari.

Majoritatea directorilor de școli au dus pe lîngă munca de alfabetizare, o luptă continuă pentru a stîrpi izvorul analfabetismului prin școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară. Astfel, de exemplu, școlile din raioanele Topoloveni și Costești și din orașul Pitești au cuprins la cursuri pe toți copiii de vîrstă școlară. Secțiile de învățămînt din raioanele Vedea, Loviștea și Curtea de Argeș se preocupă stăruitor de îndeplinirea legii învățămîntului elementar general obligatoriu, controlînd și îndrumînd permanent munca școlilor în această privință.

Cu toate succesele obținute în munca de alfabetizare din regiunea Pitești, există în această muncă și o serie de lipsuri. Astfel unele cadre didactice nu acordă suficientă atenție pregătirii lor sistematice în vederea îmbunătățirii conținutului predării. Din această cauză mai sînt unii cursanți din anul I și chiar din anul II care au un nivel scăzut de cunoștințe. Unii dintre cursanții anului I abia cunosc 4—5 litere, iar alții pot scrie numai copiind, mai mult desenînd cuvintele, în timp ce atunci cînd scriu după dictare fac greșeli serioase. De asemenea, unele cadre didactice și unii instructori voluntari nu respectă programa, nu realizează o legătură strînsă a cunoștințelor predate cu practica, cu activitatea în producție.

Există, de asemenea, unele lipsuri în ceea ce privește lichidarea definitivă a izvorului neștiinței de carte. De exemplu, în raioanele Drăgășani, Găești, Băbeni și Slatina, din lipsa unui control și a unor îndrumări permanente din partea secțiilor de învățămînt au rămas în afara școlii un număr de aproape 50 de copii de vîrstă școlară.

Secția de învățămînt a regiunii Pitești a luat o serie de măsuri menite să ducă la îndepărtarea acestor lipsuri. Astfel, s-a hotărît ca secțiile de învățămînt raionale să întocmească, în colaborare cu comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt, un plan al muncii de control asupra desfășurării activității cursurilor de alfabetizare, acordîndu-se o atenție deosebită localităților cu mai mulți analfabeți. A fost revizuită repartizarea neștiutorilor de carte între cadrele didactice, astfel încît nici un învățător sau profesor să nu rămînă în afara acestei activități obștești. De asemenea, au fost luate măsuri pentru intensificarea muncii politice de masă în rîndurile neștiutorilor de carte, folosindu-se agitația vizuală, conferințele, stațiile de radioficare etc. Comisiile raionale de alfabetizare vor primi un ajutor mai însemnat din partea sfaturilor populare pentru mobilizarea analfabeților la cursuri. Aceste măsuri, elaborate pe plan regional, vor fi complectate și adaptate specificului fiecărui raion și fiecărei comune.

Muncind sub îndrumarea organizațiilor de partid, învățătorii și profesorii din regiunea Pitești vor putea să-și ducă la îndeplinire cu cinste sarcinile, reușind să lichideze neștiința de carte pînă la 1 noiembrie 1955.

ION ROȘIANU
inspector general în Ministerul Învățămîntului

Răspundem LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Lucrările de laborator, mijloc de legare a învățămîntului cu practica

Răspundem unei întrebări puse de tovarășa Haretia Gheorghiu, profesoară de fizică la școala nr. 148 de băieți din București, în legătură cu desfășurarea lucrărilor de laborator în școala de 7 ani.

Pentru a se asigura însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi este necesar ca fiecare lecție de fizică sau de chimie să se desfășoare pe o bază experimentală, să fie strîns legată de activitatea practică. Pe lîngă experiențele pe care le desfășoară profesorul împreună cu elevii în cadrul lecției, pentru a demonstra existența și legile anumitor fenomene, ca și aplicațiile acestor legi, o importanță deosebită au și experiențele efectuate de elevi în cadrul lucrărilor de laborator. Aceste lucrări contribuie la dezvoltarea spiritului lor de observație, fac să crească interesul lor pentru studierea fenomenelor fizice și chimice, interesul lor pentru practică, pentru activitatea în producție.

Pentru ca lucrările de laborator să se desfășoare cu succes este necesar ca ele să corespundă anumitor cerințe. In primul rînd, profesorul care îndrumează și conduce lucrările de laborator de fizică și de chimie trebuie să fie înarmat cu o adîncă cunoaștere a bazelor științifice ale fenomenelor fizice și chimice.

Succesul lucrărilor practice de laborator depinde în foarte mare măsură de atenția cu care sînt pregătite de profesor. El trebuie să stabilească cu precizîune scopul lucrărilor practice pe care le dă elevilor spre executare, să verifice aparatele și să asigure substanțele. De asemenea, profesorului trebuie să-i fie clară concluzia generală la care va ajunge cu elevii. Aceasta nu este însă deajuns. Elevii trebuie să fie bine pregătiți pentru lucrările practice, să știe să umble cu aparatele și cu substanțele, să știe să observe fenomenele, să cunoască etapele de desfășurare a experiențelor. Elevii nu pot ajunge, însă, la o astfel de pregătire decît pe baza unei bogate demonstrații în cadrul fiecărei lecții. In acest scop, în timpul desfășurării experiențelor elevii trebuie să fie lăsați să observe singuri fenomenul și să fie conduși prin întrebări la scoaterea concluziilor. De exemplu, la studierea fenomenului de descompunere, trebuie să se facă mai întîi descompunerea oxidului de mercur și apoi să se pună întrebările: în ce corpuri s-a descompus oxidul de mercur? Cum putem dovedi că gazul format este oxigen? Dacă am putut obține două corpuri, ce fel de substanță este oxidul de mercur? etc. In cazul cînd un fenomen se poate demonstra prin mai multe experiențe, ele se vor face toate numai dacă variațiile experiențel arată aspecte noi ale fenomenului.

Experiențele pot fi efectuate fie frontal, fie individual. Folosind metoda frontală, organizăm executarea aceleiași experiențe, în același timp, cu întreaga clasă. Prin metoda individuală elevii fac experiențe diferite. Metoda frontală diferă de cea individuală și prin faptul că tema aleasă pentru experiență este chiar tema lecției care se predă, pe cînd în cadrul metodei individuale, subiectele sînt alese din diferite capitole care au fost predate anterior.

Iată cum se desfășoară o experiență efectuată prin metoda frontală: La începutul orei, se dau întregii clase indicații asupra procedeelor de executare a lucrării, asupra felului cum trebuie să se alcătuiască tabelele de rezultate. Elevii trec apoi la executarea experiențel cu ajutorul aparatelor, al substanțelor. Profesorul are datoria să-i ajute să-și dea seama de fenomenul fizic sau chimic pe care-l cercetează, pentru a nu executa experiențele în mod mecanic. După ce s-au terminat experiențele, se discută rezultatele la tablă. La chimie, se verifică ecuațiile reacțiilor lucrate. Lucrarea se termină cu întocmirea referatului de către elevi.

Prin aceste lucrări se pot face verificări ale unor fenomene explicate în clasă; de exemplu, se verifică condițiile de echilibru ale pîrghiei, sau reacțiile caracteristice ale acizilor, ale bazelor, sau se cercetează condițiile în care se produce un fenomen. Sînt de preferat lucrările de laborator cu ajutorul cărora elevii trebuie să dea răspunsuri la a numite probleme. Astfel de lucrări contribuie în mare măsură la dezvoltarea judecății elevilor, la dezvoltarea priceperii de a aplica cunoștințele însușite.

In școlile în care aparatura nu este suficientă, se poate folosi cu rezultate bune metoda lucrărilor individuale. Acestea se organizează pe grupe de elevi, fiecare grupă primind o lucrare deosebită. De exemplu, la clasa a VII-a, o grupă de elevi află căldura specifică a unui corp, o altă grupă măsoară rezistența unui circuit, o a treia realizează spectre magnetice etc. Sau, în cadrul lucrărilor de chimie, o grupă prepară hidrogenul și cercetează proprietățile lui, o alta cercetează oxigenul etc. La orele următoare de lucrări practice se asigură rotația subiectelor pe grupe.

Activitatea practică a elevilor la fizică și chimie nu se rezumă însă numai la lucrările desfășurate sub supravegherea profesorului. Ea cuprinde și lucrările executate de elevi acasă, pentru cunoașterea diferitelor fenomene fizice și chimice, pentru efectuarea anumitor teme. Pentru executarea cu succes a acestor lucrări, profesorii trebuie să le dea elevilor îndrumări cît mai amănunțite, să le indice mersul lucrărilor.

Lucrările de laborator care sînt trecute în programa de învățămînt sînt obligatorii. Ele trebuie să devină o parte organică a predării, obligatorie pentru fiecare școală.

F. S. M. în luptă pentru apărarea păcii

Radu Petre
președintele C.C. al S.M.I.,
membru supleant al Consiliului General
al F. S. M.

Federația Sindicală Mondială — puternica organizație internațională a celor ce muncesc din întreaga lume — participă activ la mișcarea mondială pentru apărarea și menținerii păcii. Ea a inițiat numeroase acțiuni pe plan internațional, a antrenat sindicatele și pe oamenii muncii din toate țările, indiferent de apartenența lor sindicală și concepțiile lor politice, la lupta pentru pace împotriva pregătirilor unui nou război mondial.

Din inițiativa F.S.M. a avut loc în cursul anului 1954, la Berlin, Conferința Sindicală Europeană la care au luat parte 513 delegați din 22 țări europene, oameni de diferite apartenențe sindicale și de toate convingerile politice. Această Conferință a avut un rol deosebit de însemnat în mobilizarea tuturor forțelor clasei muncitoare în lupta pentru zădărnicirea planurilor de reînarmare a Germaniei occidentale. F.S.M. a chemat atunci toate sindicatele europene și pe toți oamenii muncii să împiedice crearea comunității defensive europene. Se știe că, datorită acțiunilor unite ale maselor populare, cercurile agresive au suferit o mare înfrîngere. In urma acestui eșec răsunător, imperialiștii americani, englezi și acoliții lor și-au reînoit eforturile de subminare a păcii, de pregătire a războiului. Astfel, au fost încheiate acordurile de la Paris, care au provocat revolta unanimă a popoarelor.

Față de noile măsuri agresive ale puterilor imperialiste și față de creșterea primejdiei de război, un rol deosebit de important au în momentul de față hotărîrile adoptate de Consiliul General al F.S.M., întrunit la sfîrșitul anului trecut. Consiliul General al F.S.M. a arătat că, în actuala situație internațională, lupta pentru pace în întreaga lume constituie sarcina fundamentală a oamenilor muncii. F.S.M. cheamă sindicatele și mai ales pe cele europene să organizeze mari acțiuni de masă împotriva reînvierii militarismului german, pentru securitatea colectivă în Europa, pentru tratative și pace.

Răspunzînd chemărilor F.S.M., sindicatele și oamenii muncii din numeroase țări capitaliste din Europa occidentală duc o luptă unită și susținută împotriva pericolului renașterii armatei fasciste germane. Astfel, sindicatele franceze și cele din R.D. Germană au hotărît să acționeze în comun împotriva refacerii mașinii de război germane. De asemenea, muncitorii mineri din Franța și muncitorii mineri din Belgia au hotărît să întărească alianța frățească în lupta comună împotriva primejdiei militarismului german. Acțiuni hotărîte și susținute duc oamenii muncii italieni și olandezi. In Italia, organizațiile sindicale desfășoară o largă campanie împotriva reînvierii Wehrmachtului.

In momentul de față, cînd imperialismul american și cercurile conducătoare ale Franței caută să reînvie Wehrmachtul revanșard condus de criminali de război hitleriști și să-i pună la dispoziție arme de distrugere în masă, cum ar fi arma atomică, organizațiile sindicale de toate orientările și oamenii muncii din Franța și-au intensificat lupta. Ei sînt decișî să lupte cu hotărîre pentru ca acordurile de la Paris să nu fie ratificate de către Consiliul republicii, deoarece ratificarea lor ar însemna o nouă catastrofă pentru Franța.

In lupta sindicatelor europene împotriva refacerii militarismului german s-au încadrat și numeroase organizații sindicale din Anglia. Acest lucru a fost demonstrat de votul organizațiilor sindicale la Congresul sindicatelor, vot care a arătat în mod clar și hotărît că oamenii muncii din Marea Britanie au o atitudine ostilă față de reînarmarea Germaniei occidentale.

F.S.M. sprijină activ și multilateral lupta oamenilor muncii din Germania occidentală. Sindicatele vest-germane, care înglobează peste 6 milioane de membri, s-au pronunțat aproape în unanimitate împotriva oricărei contribuții a Republicii Federale la planurile agresive ale puterilor occidentale. Sindicatele bavareze, care numără 900.000 de membri, au cerut să se organizeze în Bavaria și în celelalte laendere din Germania occidentală un plebiscit împotriva reînarmării.

Traducînd în viață unul din cele mai importante documente ale F.S.M., Apelul adresat oamenilor muncii din Europa, adoptat de cea de a 7-a sesiune a Consiliului General, sindicatele europene organizează nenumărate mitinguri, adunări și demonstrații de protest, trimit delegații la parlamente și guverne cerînd respingerea acordurilor de la Paris și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, garanția pentru menținerea și apărarea păcii în lume.

Sindicatele din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară au luat o poziție categorică de condamnare a renașterii militarismului german și sprijină eforturile făcute de guvernele acestor țări pentru întărirea securității în Europa. Oamenii muncii din țările lagărului democrat sînt hotărîți să întîmpine strîns uniți orice încercare de agresiune și să-i dea o ripostă nimicitoare.

F.S.M. a luat o poziție fermă și hotărîtă și față de uneltirile tot mai vizibile ale imperialiștilor americani împotriva Republicii Populare Chineze, acțiuni care constituie o gravă primejdie pentru pace în Asia și în întreaga lume. In declarația sa, F.S.M. arată că, „acaparînd un vast spațiu în jurul Formozei cu scopul de a rupe acest teritoriu de China, conducătorii americani dezvăluie adevăratele lor intenții față de popoarele Chinei". In declarație se spune: „F.S.M. este profund convinsă că popoarele Asiei au dreptul deplin de a-și construi viața fără nici un amestec străin". Salutînd lupta curajoasă pentru pace dusă de oamenii muncii din țările Asiei, Federația Sindicală Mondială cere organizațiilor sindicale și tuturor celor ce muncesc să-și întărească unitatea în lupta pentru promovarea politicii de coexistență pașnică, pentru o politică de pace.

F.S.M. a susținut activ și permanent toate acțiunile întreprinse de mișcarea mondială a partizanilor păcii. Ea a chemat fără încetare organizațiile sindicale și pe oamenii muncii din toate țările, indiferent de apartenența lor sindicală, de concepțiile lor politice, să-și dea contribuția activă la lupta pentru apărarea păcii în întreaga lume. F.S.M. și organizațiile sindicale afiliate la ea au participat activ la campania pentru strîngerea de semnături pe Apelul de la Stockholm, care cerea interzicerea folosirii armelor atomice. De asemenea, F.S.M. sprijină cu căldură hotărîrile adoptate de recenta sesiune a Biroului Consiliului Mondial al Păcii care a avut loc la Viena. In declarația dată publicității cu acest prilej, F.S.M. arată că se alătură întrutotul Apelului Biroului Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirilor războiului atomic. „Federația Sindicală Mondială — se spune în declarație — este convinsă că oamenii muncii din întreaga lume, indiferent dacă aparțin sau nu organizațiilor afiliate la F.S.M., vor lua cea mai activă parte la lupta împotriva pregătirii războiului atomic și vor semna cu toții fără excepție, acest Apel". Prin declarația sa F.S.M. cheamă pe oamenii muncii din întreaga lume să organizeze în întreprinderi, în instituții și în toate locurile de muncă strîngerea de semnături și să întreprindă cele mai felurite acțiuni pentru sprijinirea Apelului de la Viena.

In fața primejdiei serioase care amenință pacea lumii, în fața politicii imperialiștilor care duce popoarele la mizerie și la războiul atomic, F.S.M. își intensifică activitatea. Ea depune eforturi susținute pentru mobilizarea tuturor oamenilor muncii, chemîndu-i să întărească necontenit contribuția lor la lupta popoarelor pentru apărarea și menținerea păcii.

F.I.S.E. (Federația Internațională a Sindicatelor de Învățămînt), departament profesional al F.S.M., luptă hotărît și consecvent pentru educarea tineretului în spiritul păcii și al prieteniei între popoare. F.I.S.E. și oamenii muncii din învățămînt consideră că pacea, care dă copiilor și tineretului bucuria de a trăi, este bunul lor cel mai scump.

Comitetul administrativ al F.I.S.E., întrunit recent la Viena, a adresat un Apel prin care cheamă pe toți educatorii din lume la luptă hotărîtă pentru pace, pentru viață.

Dornici de a-și continua munca de educare a tineretului, învățătorii și profesorii din țara noastră se ridică cu hotărîre împotriva planurilor criminale ale imperialiștilor care vor să dezlănțuie un nou război. Cadrele noastre didactice semnează cu încredere Apelul de la Viena, participă cu hotărîre la acțiunile care au drept scop asigurarea păcii în lumea întreagă.

In preajma „Zilei Ceferiștilor"

La grupul școlar „Grivița Roșie"

Drapele roșii și lozinci de luptă pentru pace dau în aceste zile aspect sărbătoresc grupului școlar C.F.R. „Grivița Roșie" București. In sălile de curs, elevi de toate vîrstele se pregătesc temeinic spre a-și cuceri o mai înaltă calificare, spre a se specializa în diferite ramuri ale complexului feroviar, spre a păși tot mai pregătiți în lupta pentru creșterea capacității de transport pe calea ferată, în lupta pentru securitatea circulației.

Elevi ceferiști, îmbrăcați în uniforma albastră cu semnele distinctive pe epoleții roșii sau albaștri, trec grăbiți de-a lungul coridoarelor. Iată-o pe tovarășa Zăinescu Teodora, fostă pînă mai ieri fochistă — înconjurată de un grup de colegi. Toți o felicită. Și-a îndreptat nota la „Frîna automată". Se vede bine că toți sînt mulțumiți. Unul din angajamentele luate de elevi în cinstea „Zilei Ceferiștilor" e scurt și concret: „Vom ajuta pe tovarășii rămași în urmă să-și îndrepte notele".

In școală sînt numeroși elevi care obțin rezultate bune la lecții și la practică. Printre ei se numără de exemplu, Grigore Ion, Marghidan Valeriu, Mihăilescu Gabriel, Ion St. Chiriță etc. Pe toți i-a mînat aci dragostea de învățătură, dragostea față de profesia de ceferist.

Iată-i intrînd cu toții în cabinetul tehnic al școlii. O linie ferată în miniatură arată trecerea peste viaducte, prin tunele, drumuri în pantă sau rampă, iar de-a lungul ei stații, halte, bariere, cantoane, tot felul de semnale, astfel încît, în drumul pe care-l străbați pînă în fundul sălii, ai văzut toate cîte există de-a lungul drumului de fier, pentru ca trenurile să poată circula cu precizie de ceasornic.

Pentru ziua de 16 februarie, elevii s-au pregătit din vreme, iar dirigintele a fost tot timpul între ei. Aproape toți au vizitat muzeul și expoziția permanentă „Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști" din sălile Casei Tehnicii a Căilor Ferate. Ei au studiat filele îngălbenite de vreme ale ziarelor și manifestelor care au unit muncitorimea ceferistă și tablourile eroilor ceferiști căzuți în luptele din februarie 1933.

Documentîndu-se astfel, elevii au întocmit o lucrare cu același subiect pe care au difuzat-o la stația lor de radioamplificare. Și apoi, sub îndrumarea organizației de partid a școlii au hotărît să-și completeze planul de muncă privind sărbătorirea „Zilei Ceferiștilor". Au schimbat gazeta de perete, au trecut în plan noi vizite la expoziții, au organizat o convobrire cu un muncitor care a participat la luptele din 1933, au hotărît să joace o scenetă în sala Teatrului Giulești. Aceste zile le-au prilejuit o mai puternică pătrundere a unor pagini de istorie glorioasă din lupta poporului nostru. Spre a cinsti pe eroicii lor înaintași, vor învăța cu toții mai bine, pentru ca roadele muncii lor, atunci cînd vor pleca în producție, să fie tot mai bogate.

PETRE STANESCU

„Metodele mele personale"

Tovarășul Dumitru Dragomir este învățător de carieră și-i foarte încîntat de felul cum își desfășoară munca în școală. Dacă vreun inspector îndrăznește să-i arate că nu prea își face datoria, că nu cunoaște programele școlare, că nu respectă planificarea și nu se pregătește serios pentru lecții, sare în sus, ca picat cu ceară și i-o retează scurt: „Sînt învățător de carieră și am metodele mele personale. N-am nevoie să învăț de la alții". Dar organele de îndrumare și control nu s-au lăsat intimidate de supărările tovarășului Dragomir. Pentru lipsuri grave repetate, pentru rezultate foarte slabe în muncă, el a fost mutat disciplinar de mai multe ori. Din păcate, pe unde a mers a luat după el toate lipsurile.

Atunci cînd a fost criticat la consfătuirile raionale s-a ridicat încruntat și arțăgos și a răspuns tăios și răspicat, ca întotdeauna: „Sînt învățător de carieră și n-am ce învăța de la alții. Am metodele mele personale de care sînt mulțumit".

Acum, tovarășul Dragomir este învățător la clasa I-a în satul Ungheni, din regiunea Pitești. Faimoasele sale „metode personale" își arată rezultatele: copiii abia știu să citească și să scrie, la socotit nu prea fac progrese, disciplina clasei este slabă.

Vestea „metodelor personale" ale tovarășului Dragomir a trecut de mult hotarele raionului. Intr-o bună zi a venit de departe un musafir dornic să cunoască pe renumitul „învățător de carieră", să-i aprecieze roadele muncii.

In clasa învățătorului Dragomir, un grup de vreo cinsprezece copii mărunți, cu obrajii înroșiți de frig, stăteau ciorchine lîngă soba din colțul clasei. Își desmorțeau mînuțele înghețate, la dogoarea focului, în așteptarea învățătorului ce nu mai sosea, deși trecuse un ceas de cînd sunase clopotelul pentru începerea cursurilor.

Pînă la sosirea învățătorului, musafirul nerăbdător intră în vorbă cu copiii și așa începură a i se contura unele din „metodele personale" ale acestuia. A aflat astfel că una dintre aceste misterioase metode este aceea de a intra tîrziu în clasă. Tot printre „metodele personale" ale iscusitului „învățător de carieră" s-a dovedit a mai fi și aceea de a nu-și pregăti lecțiile și a arăta copiilor, cu degetul, de unde și pînă unde să învețe.

Timpul se scurgea pe nesimțite și înserarea își furișa umbrele în clasă. Tîrziu de tot, împingînd ușa cu sfială, ca să nu tulbure ocupația copiilor, intră tiptil mult așteptatul dascăl. Cu ochii umflați de somn și cu căciula cît banița, îndesată peste urechi, își freca nemulțumit palmele și, frămîntînd nervos un muc de țigară în colțul gurii, își explica mormăind supărarea: „M-am trîntit nițel în pat, ca să-mi întind oasele, așa ca după masă și m-a furat pîrdalnicul de somn. Cum m-a avut cine să mă scoale și fiindcă-mi stătuse și ceasul, întîrziai un pic". Explicația era însă inutilă, de îndată ce se știa că întîrzierile fac parte din categoria „metodelor personale" ale tov. Dragomir. S-a trecut imediat la cercetarea cunoștințelor copiilor, rezultat al muncii dascălului și al metodelor sale.

Dintru început s-a putut constata o insuficientă pregătire a elevilor. Lucru ciudat: boala originalității tovarășului învățător a molipsit, se vede, și pe elevi, care au început să aibă și ei „metodele lor personale" Fiecare citește, scrie, sau socotește în legea lui, așa cum îi taie capul, după metode originale și personale: unii abia deslușesc literele, împungîndu-le dușmănos cu degetele alții chinuiesc silabele, stîlcindu-le și schimonosindu-le, izbutind cu greu să le lege în cuvinte; cei mai avansați citesc pe dinafară, sau pe ghicite, iar cîțiva se uită speriați și nevinovați, cînd la slove, cînd la pozele din carte, cînd la sprîncenele stufoase și întunecate ale învățătorului.

La scris, roadele nu sînt cu nimic mai bune. Copiii mîzgălesc cele cîteva cuvinte dictate, cu litere colțuroase și strîmbe, care se ridică și se lasă peste linii, în zigzaguri capricioase și originale, sub apăsarea neîndemînatică a unor resturi de creioane tocite și scurte cît un vîrf de deget.

Acestea sînt roadele folosirii „metodelor personale", pentru desrădăcinarea cărora organele de îndrumare și control din raion trebuie să folosească metode bine cunoscute de control și îndrumare, care le stau la îndemînă — și asta fără întîrziere.

H. MALUREANU

Cu sprijinul părinților

Părinții copiilor de la grădinița de copii nr. 1 din orașul Cîmpulung-Moldovenesc se preocupă îndeaproape de crearea unor condiții cît mai bune de educare a copiilor lor. Cu ajutorul părinților educatoarele de la această grădiniță au procurat de curînd o pianină necesară educației muzicale a copiilor.

Propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Învățătorii din satul Preoțești, raionul Tg. Neamț desfășoară o susținută muncă de propagandă agricolă în rîndurile țăranilor muncitori.

Pentru înarmarea lor proprie cu cunoștințe agrotehnice, cadrele didactice ascultă lecții ținute de agronomi. Ei difuzează larg, în rîndurile țăranilor muncitori, cunoștințele pe care și le însușesc pe această cale.

Sub îndrumarea cadrelor didactice și a celorlalți propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate, țăranii muncitori din satul Preoțești execută probe de germinație a semințelor, își repară uneltele, cară gunoiul la cîmp etc., pregătindu-se intens în vederea începerii muncilor agricole de primăvară.

CONSTANTIN COASA
învățător din satul Preoțești,
raionul Tg. Neamț

Pe urmele materialelor nepublicate

Intr-o scrisoare trimisă redacției noastre, cadrele didactice din comuna Vlădeni, satul Brehulești, raionul Botoșani arătau că lemnele de foc ce le-au fost repartizate pentru această iarnă trebuiau să fie aduse de la o distanță de 35 km de casă, cu toate că existau lemne de foc la o distanță de numai 5 km de satul lor, în comunele Agafton și Cătămărești.

Comitetul regional al sindicatului muncitorilor din învățămînt Suceava, căruia redacția i-a trimis această scrisoare spre cercetare, ne răspunde că, cercetîndu-se faptele, s-a constatat justețea celor semnalate. Pentru înlăturarea deficientelor s-a luat legătură cu organele locale și cu Direcția silvică regională, care a trimis adrese tuturor Ocoalelor silvice din regiune, obligîndu-le să repartizeze combustibilul necesar cadrelor didactice de la exploatările forestiere cele mai apropiate.

Sancțiuni pentru nerezolvarea la timp a cererilor oamenilor muncii

Pentru încălcarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind rezolvarea scrisorilor oamenilor muncii, pentru atitudine birocratică, lipsă de interes pentru rezolvarea cererilor oamenilor muncii, Ministerul Învățămîntului a hotărît să aplice sancțiunea „mustrare" tovarășilor I. Birghilă, șeful secției de învățămînt a regiunii București, P. Marinaș, șeful secției de învățămînt a regiunii Craiova și V. Nistor, șeful secției de învățămînt a regiunii Baia Mare.

Fărădelegile fasciștilor în Elveția

L. Tolkunov

După cum s-a mai anunțat, în cursul nopții de 14 spre 15 februarie, în clădirea legației R.P.R. la Berna a pătruns cu forța o bandă de fasciști romîni și alte elemente criminale, înarmate cu arme automate, cu topoare și cuțite. Huliganii fasciști au acționat conform tuturor regulilor gangsterilor: au tras cu revolverele și armele automate, băgînd groaza în întregul cartier, au pătruns cu forța în clădirea legației, au atacat cu bestialitate pe șoferul legației, Aurel Șeițu, și l-au rănit mortal, apoi s-au instalat în clădirea ocupată de ei și au început să facă alci pe stăpînii.

In decurs de **două zile** banditii și-au făcut de cap în sediul legației fără a fi pedepsiți, ca și cum aceasta nu s-ar fi petrecut în capitala unui stat civilizat din zilele noastre, ci într-un orășel din Middle West-ul american de pe vremuri, din acelea pe care cu atîta plăcere le arată în filmele lor regizorii din Holywood care preamăresc banditismul și asasinatele.

Se pune întrebarea: unde se afla însă poliția elvețiană? Unde erau autoritățile elvețiene, care sînt datoare să apere integritatea reprezentanțelor diplomatice străine? Ele erau prezente.

Da, autoritățile elvețiene au știut ce se întîmplă. Da, poliția și-a trimis detașamentele la locul faptei. Ba, mai mult, au fost trimise acolo și unități militare cu tancuri, ca și cum ar fi fost vorba nu de prinderea unui grup de asasini criminali, ci de pregătirea pentru o mare bătălie. Poliția și armata au preferat însă să rămînă „în imediata apropiere" a sediului legației și să dea banditilor deplina posibilitate să facă în decurs de două zile la sediul legației romîne tot ce le va trăsni prin cap.

Autoritățile au vrut să creeze impresia că eliberarea sediului legației de mîna de banditi ar fi, chipurile, o sarcină extrem de grea, dacă nu chiar imposibil de făptuit. Intre timp, banditii, după ce au săvîrșit faptele lor murdare, s-au stecurat unul cîte unul prin cercul compact format de trupe și poliție...

Presa străină relatează că în aceste două zile guvernul elvețian a ținut de trei ori ședințe speciale, la care s-a discutat problema „situației create". Aceste telegrame te pun pe gînduri fără să vrei: oare guvernul unei țări suverane, care dispune de armată și poliție, nu e în stare să pună la punct un pumn de banditi fasciști care au ocupat clădirea unei misiuni diplomatice? Nu există oare alte motive datorită cărora autoritățile, în mod conștient, nu au întreprins măsuri energice împotriva banditilor fasciști?

Toată chestiunea, după cum se vede, constă în faptul că acest atac criminal împotriva legației Republicii Populare Romîne a fost conceput și organizat de spionajul american, care desfășoară în Elveția, încă din timpul celui de al doilea război mondial, o activitate deosebit de intensă. Nu întîmplător Allan Dulles, actualul conducător al serviciului central al spionajului din S.U.A., și-a instalat cartierul său general în anii celui de al doilea război mondial tocmai în această țară.

Faptul că atacul asupra misiunii diplomatice romîne de la Berna a fost organizat sub conducerea lui Allan Dulles este dovedit și de strînsele relații îndeobște cunoscute, care există între rămășițele lepădăturilor fasciste și spionajul american. Or, niment altul decît același Allan Dulles întreține un mare număr de tot felul de criminali fasciști, fugiți de judecata popoarelor din țările de democrație populară. Pe aceștia, după o pregătire specială, serviciul de spionaj american îi expediază pe ascuns în țările de democrație populară pentru activitate diversionistă și de spionaj.

De ce a avut nevoie serviciul american de spionaj de atacul banditesc împotriva legației Republicii Populare Romîne? Pentru a agrava și mai mult situația în Europa cu ajutorul unor provocări grosolane de tip gangsteresc. Pentru a încuraja într-o serie de țări pe emigranții reacționari, care și-au găsit adăpost sub aripa ocrotitoare a spionajului american, în comiterea unor asemenea incursiuni banditești și provocări fasciste. (Nu întîmplător, au remarcat ieri ziarele daneze, că elementele fasciste pregătesc atacuri împotriva legațiilor R.P.R. din Stockholm și Copenhaga!) In sfîrșit, pentru a pregăti, cu ajutorul unor falsuri ticluite grosolan, o nouă campanie propagandistică împotriva țărilor lagărului democratic.

O deosebită raspundere pentru situația creată în legătură cu atacul banditesc împotriva legației romîne de la Berna revine guvernului elvețian. In primul rînd, el n-a făcut nimic pentru a preîntîmpina acest atac și pentru a asigura imunitatea personală a unor diplomați străini. In al doilea rînd, el n-a luat măsurile necesare pentru restabilirea neîntîrziată a imunității diplomatice a legației romîne, pentru arestarea elementelor fasciste criminale.

Acțiunea fascistă grosolană de la Berna stîrnește indignarea legitimă a tuturor oamenilor cinstiți. Incercarea departamentului politic al Elveției de a justifica inactivitatea autorităților, invocînd că „numai poliția elvețiană are dreptul să determine caracterul măsurilor necesare pentru arestarea vinovaților", nu poate să convingă pe nimeni. Faptele sînt evidente și aceste fapte sînt strigătoare: în centrul capitalei elvețiene niște banditi au pătruns în clădirea unei misiuni diplomatice străine, au ucis oameni și au ținut, timp de două zile, clădirea ocupată, bucurîndu-se de deplină libertate de acțiune!

Potrivit ultimelor știri, ieri seara trei dintre banditii care au comis atacul împotriva legației romîne au fost transportați din legație cu o mașină a poliției. Ei aveau fețele acoperite. Unul dintre banditi a fost arestat în dimineața zilei de 15 februarie. Despre soarta celorlalți banditi nu se știe deocamdată nimic. Insărcinatul cu Afaceri al Romîniei în Elveția, E. Stoffel, și funcționarii legației au luat din nou în primire clădirea misiunii Republicii Populare Romîne la Berna.

Opinia publică așteaptă ca autoritățile elvețiene să tragă, fie și cu întîrziere, concluziile necesare din evenimentele rușinoase care s-au petrecut pe teritoriul capitalei Elveției și să ia neîntîrziat măsurile cuvenite care să asigure imunitatea legației Republicii Populare Romîne și pedepsirea cuvenită a banditilor care au întrecut orice măsură.

(Din ziarul „Pravda", nr. 48 (13 346)

Școala — factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Lucrări în livada de pomi

In activitatea lor obștească învățătorii și profesorii din școlile sătești au datoria să se preocupe îndeaproape de ridicarea producției de fructe, îndemnînd pe țăranii colectiviști, întovărășiți și pe cei cu gospodării individuale să folosească din plin această perioadă pentru executarea lucrărilor de îngrijire a pomilor fructiferi.

Astfel, cadrele didactice trebuie să le arate țăranilor muncitori că este necesar să verifice periodic învelișul ce a fost așezat pentru ocrotirea pomilor tineri de rozătorile iepurilor. Pomii roși de iepuri trebuie bandajați, după ce au fost unși peste locul rănit cu ceară de altoire sau măcar cu lut amestecat cu balegă.

In zilele călduroase trebuie executate tăierile de formare a coroanelor la pomii tineri și tăierile de rărire, (scoaterea ramurilor ce cresc pe interiorul coroanei, a celor rupte etc.) precum și lucrările de scoatere a uscăturilor din coroanele pomilor maturi Tăierile trebuie făcute cu grijă, cu fierăstrăul sau foarfeca, astfel încît coroanele să nu rămînă cioate care să se sfîșie coaja pomilor. Rănile rămase în pom trebuie netezite cu ajutorul unui cosor bine ascuțit, și apoi unse cu ceară de altoit, vopsea de ulei sau lut amestecat cu balegă proaspătă. Ramurile uscate trebuie îndepărtate imediat de pomi și arse, deoarece, de obicei, în coaja acestora sînt cuibărite pentru iernare o serie de insecte dăunătoare.

Tot în zilele însorite, cînd coaja pomilor este puțin jilavă, trunchiul și ramurile pomilor bătrîni trebuie să fie răzuite cu peria de sîrmă sau cu razul. Cu acest prilej se îndepărtează mușchii și lichenii, ca și portiunile moarte de coajă, în crăpăturile cărora se găsesc nenumărate insecte și ouă de insecte. Răzuirea trebuie făcută cu grijă pentru a nu se ajunge la țesuturile vii ale pomului, și numai după ce împrejurul trunchiului s-a așezat o prelată cu ajutorul căreia să se poată aduna și arunca în foc tot ceea ce rezultă în urma acestei operații. După răzuire trunchiul și ramurile pomului trebuie văruite.

Pentru combaterea bolilor și a insectelor trebuie strînse brîiele capcanei ce au fost puse în jurul trunchiurilor în toamnă, iar în livezile tinere trebuie înlocuite șomoioagele de paie ce au fost așezate între pomi și tutore. Atît în brîiele capcanei cît și în șomoioage s-au cuibărit sau au depus ouă multe insecte în vederea iernatului, de aceea este necesar ca ele să fie arse pe loc, înainte de sosirea primăverii.

O altă măsură care trebuie luată pentru a asigura o producție bogată de fructe sănătoase o constituie stringerea tuturor frunzelor și fructelor care au rămas prinse de ramuri încă din anul trecut. Acestea nu sînt altceva decît cuiburi de omizi și de boli criptogamice, care odată cu venirea primăverii vor distruge frunzele pomilor sau vor provoca putrezirea fructelor.

Lucrarea cea mai importantă de combatere a dăunătorilor pomilor, cu ajutorul căreia se poate scăpa chiar și de cei mai periculoși dușmani — cum ar fi, de exemplu, păduchele de San José — este executarea stropirilor de iarnă. Dacă pînă în prezent această lucrare nu a fost făcută, ea trebuie să nu mai întîrzie în nici un caz. Se vor procura uleiuri minerale, ulei horticol sau zeamă sulfocalcică de la secția agricolă a sfatului popular și se vor stropi pomii.

Tot în luna februarie este bine să se execute unele lucrări prin care se împiedică pomii să înmugurească prea repede. Intre aceste lucrări are un rol de frunte văruitul trunchiului și al ramurilor pomilor.

Tot în scopul întîrzierii înmuguritului trebuie adunată zăpada în grămezi mari în jurul trunchiului pomului.

In regiunile cu multă zăpadă, unde aceasta a rămas prinsă în coroana pomilor, printre ramuri, sau acolo unde pomii sînt acoperiți cu un strat gros de chiciură, ei trebuie să fie liberați printr-o scuturare ușoară de povara care amenință uneori să rupă ramurile.

Alte lucrări curente în această perioadă sînt căratul bălegarului în livadă în cazul că operația nu s-a făcut în toamnă, înainte de arătură, și săpatul gropilor în vederea plantării de primăvară a pomilor.

Executînd în condiții bune lucrările de îngrijire a pomilor în timpul iernii, asigurăm recolte bogate de fructe de calitate superioară.

Ing. ION MILIȚIU

Tov. Florea Vlădoi, directorul școlii de 7 ani din com. Plești, raionul Buzău, arată unui țăran muncitor cum trebuie îngrijiți pomii

Calea spre micșorarea încordării în Extremul Orient

Propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea unei conferințe în legătură cu situația din regiunea Taivanului a fost primită cu un deosebit interes de toți cei care doresc în mod sincer micșorarea încordării internaționale și întărirea păcii în Extremul Orient și în lumea întreagă. Oamenii cinstiți de pretutindeni văd în această propunere o nouă dovadă concretă a politicii de menținere și întărire a păcii pe care o duce în mod consecvent guvernul U.R.S.S., politică ce corespunde intereselor vitale ale popoarelor și are prieteni numeroși și de nădejde în toate țările lumii.

După cum se știe, în regiunea Taivanului se desfășoară evenimente care dovedesc noile încercări ale cercurilor agresive americane de a și intensifica activitatea, de a împiedica micșorarea încordării în relațiile internaționale, de a pune în pericol pacea. După cum a subliniat V.M. Molotov în raportul cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U.R.S.S. rostit la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., cu greu ar putea fi citate fapte mai rușinoase din istoria agresiunii imperialiste, decît cele ce se petrec în ultimii ani în această regiune.

Recentele acțiuni agresive întreprinse de S.U.A. în regiunea Taivanului au agravat și mai mult situația încordată în Extremul Orient. Militariștii americani intenționează să transforme insula Taivan într-un cap de pod în vederea unui atac împotriva R. P. Chineze. Lucrurile au mers pînă acolo, încît președintele Eisenhower și Congresul S.U.A. au început în mod fățiș să amenințe cu război poporul chinez. Situația care s-a creat în această regiune datorită politicii S.U.A. amenință menținerea păcii și agravează pericolul unui nou război.

Pentru a lichida situația primejdioasă care s-a creat în regiunea Taivanului, ca urmare a amestecului S.U.A. în treburile interne ale Chinei, guvernul sovietic a cerut Consiliului de Securitate, cărula îi revine răspunderea pentru menținerea păcii generale, să discute problema „acțiunilor agresive ale Statelor Unite ale Americii față de Republica Populară Chineză în regiunea Taivanului și altor insule chineze". Totodată guvernul sovietic a prezentat Consiliului de Securitate un proiect de rezoluție care prevede măsuri concrete pentru lichidarea primejdiei care amenință pacea în Extremul Orient.

Acestei inițiative a guvernului sovietic, aprobată de toate popoarele lumii, politicienii din occident i au opus propunerea Noii Zeelande de a se discuta în Consiliul de Securitate problema „operațiunilor militare în regiunea unor insule din apropierea litoralului chinez". Această manevră reprezintă o încercare nerușinată de a folosi O.N.U. ca instrument pentru amestecul S.U.A. în afacerile interne ale Republicii Populare Chineze.

Oamenii iubitori de pace nu pot fi de acord cu aceasta politică menită să ocolească discutarea în Consiliul de Securitate a adevăratelor cauze ale încordării în Extremul Orient și să împiedice luarea de măsuri pentru apărarea păcii în această parte a lumii. Problema Taivanului este o chestiune internă a Chinei iar acțiunile de cotropire ale S.U.A. și amenințările lor cu război reprezintă o agresiune care trebuie să fie condamnate în mod necondiționat de Organizația Națiunilor Unite dacă aceasta pune preț pe prestigiul ei.

In același timp trebuie să fie restabilite drepturile legitime ale R. P. Chineze în O.N.U. Guvernul R. P. Chineze a arătat în mod limpede că acceptă să participe la examinarea problemei prezentată de Uniunea Sovietică în Consiliul de Securitate, cu condiția ca reprezentantul gomindanului să fie înlăturat din Consiliul de Securitate, iar reprezentantul R.P. Chineze să participe în Consiliul de Securitate ca reprezentant legal al Chinei.

Guvernul S.U.A. precum și cel al Angliei refuză însă să țină seama de această cerere justă și legitimă a R. P. Chineze. Această poziție face imposibilă o examinare legală și nepărtinitoare în Consiliul de Securitate a problemei situației din regiunea Taivanului.

După cum se arată în declarația pe care V. M. Molotov a făcut-o la 4 februarie a.c. ambasadorului britanic în Uniunea Sovietică, guvernul sovietic consideră că în scopul întăririi păcii și micșorării încordării internaționale în Extremul Orient, în condițiile care s-au creat este indicat să se încerce găsirea altor căi care să înlesnească posibilitatea reglementării problemei situației din regiunea Taivanului. După părerea guvernului U.R.S.S. o asemenea cale ar putea fi examinarea acestei probleme la o conferință internațională la care ar putea să participe împreună cu R. P. Chineză și S.U.A., de asemenea Anglia, U.R.S.S., Franța, India, Birmania, Indonezia, Pakistanul și Ceylonul. V. M. Molotov a arătat că inițiativa în această direcție ar putea fi luată de Anglia, Uniunea Sovietică și India dacă guvernul Angliei și guvernul Indiei ar fi de acord cu aceasta. In ceea ce privește data și locul convocării conferinței, guvernul sovietic și-a exprimat părerea că ea ar putea fi convocată în februarie a.c. la Șanhai sau New-Delhi.

Această nouă inițiativă a guvernului sovietic îndreptată spre asigurarea păcii în Extremul Orient este salutată cu bucurie de opinia publică mondială. Referindu se la propunerea U.R.S.S. privind organizarea unei conferințe internaționale în problema Taivanului, primul ministru al Indiei, Nehru a spus: „Această propunere este bună. Trebuie să i se dea urmare — este necesar să se organizeze cît mai curînd o astfel de conferință". Diapari, membru al parlamentului indonezian, a subliniat, de asemenea, că propunerea Uniunii Sovietice a fost primită cu satisfacție în cercurile politice din Djakarta deoarece ea „dă posibilitate de a se rezolva problema Taivanului pe cale pașnică și contribuie la micșorarea încordării internaționale".

Politica agresivă a S.U.A., amestecul lor brutal în afacerile interne ale Chinei împiedică reglementarea problemei Taivanului. E timpul ca agresorii americani să-și dea seama că poporul chinez de 600 de milioane de oameni nu poate fi intimidat.

Nu există în lume forță care să poată sili poporul chinez să renunțe la dreptul său incontestabil de a elibera întregul teritoriu chinez. Poporul chinez luptă pentru o cauză dreaptă. El se bucură de simpatia și sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de libertate, care cer cu tot mai multă hotărîre ca Statele Unite să-și retragă din Taivan și din strîmtoarea Taivanului toate forțele armate și să înceteze de a se mai amesteca în afacerile interne ale Republicii Populare Chineze.

Redacția și administrația: București str. A. S. Popov 28—30. Telefon 45231, 4.39.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii